Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5 — NGÀY THỨ NĂM 26-11-1959
Năm thứ 6 số 1.471 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 26 tháng Mười (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI: 25.528 — HỘP THƠ SỐ: 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 86 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

Cô-động

ĐÃ BẮT THÊM ĐƯỢC

XẦM NG...

trùm tổ chức buôn lậu thuốc phiện ở Sài gòn cùng hai đồng lõa

QUẢNG ĐỨC.— Trong số báo hôm qua, chúng tôi đã loan tin về vụ nhà hữu trách tỉnh Quảng Đức vừa khám phá được một vụ buôn lậu quốc-tế, tịch thâu được 3 tạ thuốc phiện lậu và bắt được 3 can phạm.

Nay được biết thêm các chi tiết sau đây:

Người cầm đầu tổ chức buôn lậu quốc tế này là một ngoại kiều tên là Peyer hiện ngụ tại Nam Vang. Tổ chức buôn lậu này bao gồm nhiều phần hùn. Xầm Ng... là người cầm đầu chi nhánh của tổ chức này tại Sài-Gòn — Chợ lớn. Làm việc dưới quyền xầm Ng... trong việc liên lạc buôn bán hàng có Hoa kiều H. và xầm Tr. Ba người bị bắt tại Quảng Đức trong lúc đón máy bay nhận 3 tạ thuốc phiện chỉ là những kẻ phụ thuộc được xầm Ng. ủy thác đi nhận hàng.

Cũng theo nguồn tin trên thì việc làm ăn của tổ chức này được sắp đặt như sau: Ngoại kiều Peyer ở Nam Vang đứng ra mua thuốc. Mua xong Peyer cho xầm Ng... từ Sài-gòn lên Nam Vang ăn giá. Xong xuôi xầm Ng... đánh điện cho huê kiều

Xem tiếp E trang 4

CẦU THỦ DJURGARDEN

KHEN NGƯỜI VIỆT RẤT ĐẸP

và góp ý kiến về tài nghệ cầu thủ Việt

ĐÔ-THÀNH — Chiều thứ Ba, tại Câu Lạc Bộ Thể Thao Pháp, ông chủ tịch Câu lạc bộ đã mở một cuộc tiếp tân khoản đãi đoàn cầu thủ số 1 của Thụy Điển Djurgarden mà khách mộ điệu Đô thành còn muốn lưu lại đây lâu hơn nữa để thưởng thức tài nghệ.

Sau bài diễn văn thường lệ ngỏ ý: "Câu Lạc bộ Thể Thao Pháp giữ đúng cổ lệ, bao giờ cũng niềm nở tiếp đón các đội banh quốc tế có dịp ghé qua Đô Thành", ông Trưởng ban Túc cầu của Câu Lạc Bộ Pháp đã tặng cờ và huy hiệu cho đội banh khách, và sau khi nhận cờ trao đổi làm kỷ niệm thì các cầu thủ xếp hàng cùng chụp hình chung để tỏ tình thân thiện.

Giữa 2 ly nước cam (đội banh khách đi dự cocktail nhưng không uống rượu) cầu thủ số 5, tả biên của Djurgarden, có dịp phát biểu một vài ý kiến với phóng viên Ngôn Luận.

Anh Karlsson nói:

« Công chúng Việt Nam rất đẹp (ý hưởng tinh từ này anh dành riêng cho nữ khán giả), vô tư và lịch thiệp. Cầu thủ Việt Nam chơi rất hay, tấn công rất lẹ và rất bén, nhất là các bạn đá trận chiều thứ bảy.

Xem tiếp I trang 4

MẶC DÙ ẤN XỬ NHŨN
Trung-Cộng TIẾN QUÂN
CHIẾM THÊM ĐẤT ẤN

- Kút-Xép sẽ ủng hộ Nê-Ru.
- L.H.Q TÌM GIẢI PHÁP CHÍNH TRỊ CHO VỤ LÀO
- MIỀN ĐÔNG-NAM-Á CÓ THỂ BỊ XÂM LƯỢC
- TÀU NGẦM MỸ ĐẾN ĐẬU TẠI HƯƠNG-CẢNG

TÂN-ĐỀ-LY (AFP).— Trả lời một câu hỏi sáng 24-11 tại hạ nghị viện, ô. Nê ru đã cực lực cải chính tin đăng trên báo chí theo đó Trung cộng đặt mìn tại các đèo ở vùng biên giới đường ranh Mac Mahon.

Trung cộng vẫn tiến quân vào Bhoutan

LUÂN ĐÔN (AFP).— Hôm 24-11, báo «Daily Express» loan tin rằng quân đội Trung cộng đã tiến sâu vào Bhoutan mấy cây số. Báo này viết: « Có chừng 200 quân Trung cộng chiếm vùng này và dân cư bỏ cả nhà cửa mà đi ».

Kút Xép ủng hộ Nê Ru

BA LÊ.— Cuộc trao đổi thư từ giữa Ấn và Trung Cộng vẫn tiếp diễn. Báo Le Monde ở Pháp nhận xét: «Tin Tổng thống Mỹ viếng Ấn đã củng cố tư thế cho ông Nê Ru.

« Ngoài ra, người ta còn biết rằng trong cuộc thảo luận với Chu ân Lai, ông Nê-Ru sẽ nắm được ưu thế vì ông được Tổng thống Mỹ và Kút Xép cùng ủng hộ».

Liên Hiệp Quốc tìm giải pháp chính trị cho vấn đề Lào

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Nguồn tin thông thạo cho biết rằng kể từ khi ở Ai lao về Nữu Ước, dường như ông Tổng thư ký L.H.Q. Dag Hammarskjoeld muốn tìm kiếm một giải pháp chánh trị để chấm dứt tình trạng hiện nay ở Ai lao. Dường như ô. Tổng Thư ký đã gặp đại diện Anh, Nga và Mỹ.

Tàu ngầm Mỹ chở bom bay đến đậu tại Hương Cảng

HƯƠNG CẢNG.— Hôm 24-11, ba tàu ngầm Mỹ có mang theo bom bay đã chạy vào Hương Cảng.

Trung cộng sẽ xâm lược Đông Nam Á

NỮU ƯỚC.— Báo Newsweek-time, xuất bản ngày 24-11, lên tiếng cảnh cáo rằng trong những tháng tới đây rất có thể Trung Cộng sẽ hiệp lực cùng bọn chư hầu Việt Cộng mở cuộc xâm lược vùng Đông Nam Á. Báo này ước đoán rằng Trung Cộng sẽ tránh Đài Loan vì tại đây có một sự phòng vệ kiên cố.

MỘT NGHỊ-SĨ
DÂN CHỦ HOA KỲ
thăm viếng V.N.
nhân cuộc du hành khảo sát tình hình viện trợ Mỹ

SÀI GÒN (VTX).— Ông Leroy H. Anderson, Trung tướng trừ bị và là nghị sĩ Dân chủ tiểu bang Montana tại Hạ nghị viện Hoa Kỳ, đã đến Sài gòn sáng 24-11 để thăm viếng Việt Nam trong 6 ngày.

Ông Anderson hiện đang thực hiện một cuộc hành trình vòng quanh thế giới để nhận định tình hình viện trợ quân sự của Hoa Kỳ tại ngoại quốc.

Ra tiếp đón nghị sĩ Anderson tại phi trường Tân Sơn Nhứt, người ta nhận thấy có ông Elbrige Durbrow, Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, Bác sĩ Trần Quang Diệu, Đổng lý Văn phòng Bộ Quốc Phòng, Đại tướng Samuel T. Williams, Trưởng phái bộ Quân sự Hoa kỳ, Thiếu tướng Phạm xuân Chiểu, Tham mưu trưởng Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, và Luật sư Trần văn Trai, Chủ tịch Ủy ban Ngoại giao và Thông tin Quốc Hội.

Trong thời gian lưu trú tại Việt Nam, ông Anderson sẽ đi viếng thăm Ban Mê Thuột và Đàlạt. Ông sẽ từ giã Sài gòn ngày 1-12-1959 để đi Hương Cảng.

Luật bầu cử

Luật bầu cử hai dân biểu các đơn vị Iva II Đô Thành do Quốc Hội vừa biểu quyết đã được Tổng Thống ban hành.

BÀN VỀ THỊ TRƯỜNG CHỨNG KHOÁN

KHI LÝ-THUYẾT VÀ THỰC-HÀNH CHƯA ĐỒNG Ý VỚI NHAU

- MỘT VỊ GIÁO SƯ ĐẠI HỌC NÓI CÓ THỂ VÀ CẦN THIẾT LẬP MỘT THỊ TRƯỜNG CHỨNG KHOÁN.
- MỘT ÔNG GIÁM ĐỐC NGÂN HÀNG CHO LÀ CHƯA CẦN...

Bài của TỪ CHUNG

Nước ta đang ở trong giai đoạn cố gắng phát triển kinh tế. Nói rằng nếu chúng ta có những dụng cụ hữu hiệu hơn, những phương pháp thích hợp hơn thì kết quả chúng ta gặt hái sẽ tốt đẹp và mau lẹ hơn, đồng thời chúng ta cũng đỡ được rất nhiều bỡ ngỡ khó nhọc, nói như thế chỉ là thừa, và nhắc lại một điều ai nấy đều biết tất cả rồi. Nhưng biết để mà biết, và biết để mà làm, để mà đóng góp còn là hai điều trên thực tế khác xa nhau.

Hiện chúng ta đang cần huy động vốn. Muốn tiến tới mục đích ấy, việc đầu tiên chúng ta phải làm là làm thế nào cho việc góp vốn để khiến cho người ta «say mê», người bỏ vốn luôn luôn được làm chủ cái vốn đó, mặc dù không trực tiếp điều khiển công việc kinh doanh, vốn bỏ vào công cuộc này có thể dễ dàng chuyển sang công cuộc khác tùy theo sở thích và tính toán của người bỏ vốn. Việc góp vốn càng dễ khiến người ta say mê bao nhiêu thì càng nhiều người góp vốn bấy nhiêu.

Nguyên tắc tích tiểu thành đại, và nguyên tắc hợp quần, "ba cây chụm lại nên hòn núi cao", không phải là một điều mới lạ với dân tộc ta. Trong khi tại các nước tiền tiến trên thế giới như Đức, Nhật, người ta có khuynh hướng nâng địa vị người cung nhân, người tiểu tư sản, lên hàng tư bản làm chủ trái phiếu, trong khi ở Mỹ chủ nhân bán cổ phần cho thợ, trong khi ở Anh người ta dồn mỗi phần tiền từ 15$ trở lên để dùng vào công việc đầu tư thì hiện tại ở nước ta, chúng ta bây còn hỏi nhau có nên hay không nên mở một thị trường chứng khoán?

Ý kiến của 1 doanh nhân

Chúng tôi đã có dịp được tiếp xúc với một ông Giám Đốc Ngân Hàng tư nhân, nhân dịp Ngôn Luận mở cuộc phỏng vấn nhân tuyển cử Quốc Hội khóa II về công cuộc mở mang kinh tế xứ ta.

Chúng tôi đã đề cập tới vấn đề: Thành lập thị trường chứng khoán, về việc dùng những trái phiếu cải cách điền địa và đã nêu câu hỏi.

HỎI: « Thưa ông Giám Đốc, ông nghĩ sao về vấn đề thành lập thị trường chứng khoán để đẩy mạnh vốn đầu tư vào các ngành kỹ nghệ? »

ĐÁP: «Hiện chưa có thị trường chứng khoán, mà cũng chưa cần phải lập.»

Chúng tôi lại còn hỏi thêm:

HỎI: « Thưa Ông Giám Đốc, tại các nước tân tiến khi một nhóm doanh nhân định lập công ty, thì nhóm ấy có thể nhờ ngân hàng lo cho hoàn toàn tất cả phần phát hành chứng khoán. Ngân hàng của ông trong một ngày gần đây có trù hoạch tiến tới cỗ đó không? »

ĐÁP: «Không, hiện thời Ngân Hàng tôi là một « ngân hàng ký thác » chứ không là Ngân Hàng cấp vốn. Ngân Hàng của chúng tôi sinh sau đẻ muộn, hiện chúng tôi chưa thấy có phương tiện gì để thực hiện chương trình đó. Tại các nước tân tiến, ngân hàng cấp vốn (banque d'affaires) thường có những ban riêng nghiên cứu về tài chính, thường có vốn lớn nên có thể đảm nhận công việc đó. Còn chúng tôi chưa có phương tiện».

Ý kiến của một lý thuyết gia

Ngược lại với ý kiến trên, giáo sư Vũ quốc Thúc, Khoa trưởng Đại học Luật khoa Sài gòn lại bênh vực một quan điểm khác hẳn, ông cho rằng có thể và cần lập ở Sài gòn một thị trường chứng khoán.

Một bên là tiếng nói của trường Đại Học, của lý thuyết rộng xa thấy rộng, một bên là tiếng nói của người kinh doanh, của người đã từng ba mươi năm nay nhụ vụ trong những ngân hàng ở cây, biết rõ cách xử dụng đồng tiền sao cho có lợi và có lợi chắc chắn.

Người thường dân, [là độc giả] chúng ta, biết nghe theo bên nào? Ai phải, ai trái? Ai có đủ thẩm quyền để mà lý luận với một giáo sư Đại-học, với một ông giám đốc ngân hàng?

Trong công cuộc phát triển kinh tế của chúng ta hiện tại, thì sự đóng góp của người dân giữ một vai trò không phải là không quan trọng. Làm sao để kêu gọi sự hợp tác ấy? một

Xem tiếp B trang 4

QUỐC VƯƠNG BA TƯ
đã làm lễ thành hôn
với cô Farah Diba

TÊ HÊ RAN.— Lễ đính hôn của Quốc Vương Ba Tư và cô Farah Diba đã được cử hành trong vòng thân mật tại hoàng cung.

Trước mặt hai họ, Quốc Vương Ba Tư trao nhẫn cưới vào ngón tay cho vị hôn thê, một cái nhẫn dàn dị bằng vàng.

Cô Farah Diba trang lệ trong bộ áo do một hiệu may y phục danh tiếng thành Ba Lê may cắt.

Ngày 21 tháng 12 sắp tới, cô sẽ là bà Hoàng thứ ba của Quốc vương Ba Tư.

Cô FIRUCHEWAN

Giám Đốc Hồng Thập Tự Tích Lan vừa tới Việt Nam hồi 20 giờ 24-11. Cô qua thăm Việt Nam trong ba ngày trong khuôn khổ cuộc du hành nghiên cứu Hồng thập Tự thế giới.

Đêm quyền thuật thứ ba:

TRẬN ĐẤU THÁCH THỨC
Mã-Thành-Ba hạ Hồng-Văn đo ván trong nửa phút đầu

Tường thuật của h.h.p.v

SÀI GÒN.— Mặc dầu hai đêm quyền thuật 20 và 21-11-59 để lấy tiền giúp quỹ cho các lực sĩ Việt Nam đi dự Á Vận Hội đã vô cùng nghèo nàn về phần nghệ thuật nhưng khách hâm mộ bộ môn này vẫn sẵn sàng chiếu cố đêm quyền thuật thứ ba cũng do ủy hội thể vận V.N. tổ chức vào đêm 24-11-59 vừa qua.

Tuy vậy khán giả chỉ hài lòng với trận đấu thứ tư giữa Văn Hai và Lê văn Hiệp, với lối đánh mau và mạnh. Hơn nữa cả hai võ sĩ đều tỏ ra có tinh thần thượng võ.

Suốt trong đêm quyền thuật này người ta chỉ thấy có một trận quyền Anh. Thế mà trận này lại là trận dở nhất. Võ sĩ Thắng Lân (thay Văn Lâm) là một võ sĩ đã ba bốn năm không sờ đến găng; Trung Cang là võ sĩ non mạc dầu thân hình to, nhưng đứng thế (garde) chưa sành. Kế đến trận thách thức giữa Hồng Văn và Mã Thành Ba:

Nhờ sự ủng hộ của khán giả nên ban tổ chức đã chấp thuận và Hồng Văn buộc phải nhận lời. Trận đấu chỉ diễn ra trong chưa đầy nửa phút thì trong một thế nhập nội, Hồng Văn vào, bị Mã thành Ba đặt cùi chỏ vô mi mắt phải té sấp và nằm luôn.

Trận tự do then chốt diễn ra giữa Mã thành Lèo và Gamassje Bya. Liền trong ba hiệp đầu, Mã thành Lèo đã dùng lối đá song phi tấn công địch thủ. Nhờ có thân hình to, Gamassje Bya chống trả mãnh liệt. Tới cuối hiệp ba, Mã thành Lèo đổi đấu pháp, dùng tay tấn công như vũ bão. Bya mất hơi vì trúng đòn ở bụng ngã, và chịu thua đo ván.

Kết quả kỹ thuật:

Mã thành Hạnh thắng Lê Thu bỏ cuộc ở hiệp 1. Hồng Trực thắng Lực văn Nhi Bao đo ván ở hiệp 1. Thanh Hồng thắng Lê văn Phát đo ván ở hiệp 1. Lê văn Hiệp huề với Văn Hai. Trung Cang thắng Thắng Lân bỏ cuộc ở hiệp 4 vì bị đánh rách đầu mặt. Huỳnh Long thắng Hồng Vũ Cường đo ván ở hiệp 1. Nguyễn thành Hùng thắng Nguyễn văn Phước đo ván ở hiệp 2. Mã Thành Ba thắng Hồng Văn đo ván ở hiệp 1. Mã Thành Lèo thắng Gamassje Bya đo ván ở hiệp 4.

Võ sĩ Mã thành Ba (kẻ chiến thắng) và trọng tài, đang săn sóc võ sĩ Hồng Văn (kẻ thách đấu bị chiến bại) máu loang lổ nơi đầu mặt.

TIN TÒA

BỊ TRUY TỐ VỀ TỘI
trộm của... không quý
bị cáo được tha bổng

của ttv QUỐC-HÙNG

VĨNH LONG.— Tòa Tiểu Hình Vĩnh Long họp sáng 24-11 có đem xử một vụ trộm rất ngộ nghĩnh. Tất cả thính giả dự thính phiên Tòa đều không thể nín cười.

Theo cáo trạng cậu Nguyễn văn C... 22 tuổi ngụ tại xã Hòa an tỉnh Kiến Phong trước đây có gian díu với một thiếu nữ người cùng xã là Phạm thị H. 21 tuổi. Hai người yêu nhau tha thiết. Đã nhiều lần C.. xin cha cho cưới cô H. nhưng không được và C. phải cưới một cô khác theo ý muốn của cha.

Tuy đã cưới vợ rồi nhưng mối tình giữa C. và H. không vì thế mà phai mờ.

Sau đó C. khăn gói lên làm nhiệm vụ quân dịch thì được cô H. tặng một tấm hình để khuây khỏa những ngày xa cách.

Mãn quân dịch, C... trở về và được H.. hứa hẹn sẽ tiếp vào đúng 12 giờ đêm 13 rạng ngày 14-8-59 tại nhà cô để đền bù những lúc nhớ nhung.

Xem tiếp A trang 4

NHÀ MÁY ĐIỆN
CHỢ QUÁN PHÁT NỔ

ĐÔ-THÀNH.— Chiều ngày 24-11 vừa qua, vào hồi 4 giờ 35 phút nhà đèn Chợ Quán thình lình bị phát nổ và bộ phận máy phát điện số 3 phát hỏa dữ dội. Lập tức nhân viên nhà đèn họp nhau lại cứu chữa. Sở Cứu hỏa cũng cấp tốc đến nơi phụ lực.

Cuộc cứu chữa lâu chừng hơn một tiếng đồng hồ, ngọn lửa mới chịu dập tắt. Tai nạn xảy ra không làm ai bị thương gì cả, nhưng đã làm cho nhà đèn thiệt hại bạc triệu. Nhà chức trách đang lập hồ sơ và tiến hành cuộc điều tra.

Vì sự phát nổ máy điện trên mà cả đô thành Sàigòn — Chợ lớn cả bị cúp hơi điện lâu chừng hơn hai tiếng đồng hồ.

TỪ THÀNH đến TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Năm 26-11-1959

P. S. Nguyễn-văn-Nho 8, Đại-lộ Tản-Đà		Chợ-lớn
B. S. Nguyễn-văn-Hiền 260, đường Đề-Thám		Sài-gòn
B. S. Trương-văn-Quynh 231, đường Phan-đình-Phùng		Sài-gòn

DIỄN THUYẾT

SÀIGÒN.— Dưới sự bảo trợ của Bộ Canh Nông, hồi 19 giờ ngày 25-11-59 một buổi diễn thuyết về vấn đề: Trường Nông Lâm Mục Quốc Gia đã được tổ chức tại trường Văn khoa. Diễn giả là Bác sĩ Vũ ngọc Tấn.

ĐI HỌC VỀ, 3 EM BÉ BỊ 1 THIẾU PHỤ DỤ DỖ, LỘT HẾT KHOEN TAI:

ĐÔ THÀNH — Khoảng 4 giờ chiều ngày 24-11 người ta qua lại trên đường Trần bình Trọng (Chợ Quán) có chú ý tới 3 em bé tay xách cặp miệng khóc mếu máo. Có người ghé lại hỏi thăm thì biết được 3 em này tên là:

— Phạm thị Oan 7 tuổi.
— Trần thị Điểu 6 tuổi.
— Trần văn Tân 5 tuổi

Ba em cho biết khi ra khỏi trường mẫu giáo Phù Đổng ở đường Hoàng Lương thì bị một thiếu phụ dụ dỗ ba em. Chị nói có quen với ba má của 3 em muốn đưa ba em về bằng Taxi khỏi đi bộ. Ba em mừng rỡ bằng lòng lên Taxi đi với thiếu phụ nọ, dọc đường thị lột nữ trang của 2 em gái rồi đổi xe đến đường Trần bình Trọng mới thả 3 em này xuống và ngồi xe Taxi chạy luôn.

Sau đó có người đưa 3 em bé này về nhà.

MỘT CHUYỆN LẠ: CHỦ TIỆM VÀNG BỊ TỐ CÁO LÀ LƯỜNG GẠT 440 NGÀN ĐỒNG CỦA... THỢ LÀM NỮ TRANG?

ĐÔ THÀNH.— Vừa rồi chúng tôi được tin ông chủ một tiệm kim hoàn lớn ở một đường gần hông chợ Sàigòn là L.V.C. đã lường gạt của anh em thợ lạc một số nữ trang tất cả 100 lượng vàng, trị giá 440.000 đồng. Theo nguồn tin mà chúng tôi đã thâu thập được thì ông này là một nhà xuất nhập cảng giàu có ở Sàigòn. Nguyên ông này (tạm giấu tên) có một tiệm bán nữ trang ở Đô thành. Trước đây ông cho thợ quen đến lãnh vàng của ông về làm đồ, làm xong đem lại giao cho ông rồi ông tính tiền công mà trả luôn. Nhưng có một số thợ lấy vàng về làm rồi dọn nhà trốn mất. Do đó sau này ông bảo: ai muốn làm thì bỏ tiền ra mua vàng của ông đem về làm đồ, rồi lại đem tới bán lại cho ông. Hôm vừa qua, có lối 20 người thợ bạc chạy tiền mua vàng làm được một số nữ trang đem đến cân bán cho ông chủ tiệm nói trên. Sau khi nhận nữ trang ông chủ này biên mỗi người được mấy lượng vào một cuốn sổ tay rồi trả tiền công cho họ còn tiền vàng thì ông ta hẹn đến hôm sau sẽ trả.

Mấy ông thợ tin lời, nhận tiền công rồi lục tục kéo nhau ra về. Đến hôm sau họ lại đến để nhận tiền vàng thì không được gặp ông mà còn bị nói ông không còn ở trong tiệm nữa. Biết mình bị gạt họ đã đâu đơn tố cáo ông chủ nọ. Cuộc điều tra đang tiến hành.

MỘT CÁN BỘ VIỆT CỘNG BỊ HẠ SÁT

CỦ CHI (B.D).— Sau cuộc theo dõi để tìm thủ phạm vụ ám sát anh Lê ngọc Cảnh, xã đoàn Trưởng D.V. xã Trung An trong ngày 17-11-59 vừa qua, bất ngờ Bảo An Củ Chi lại gặp tên Trần văn Cải 29 tuổi, là 1 cán bộ V.C nằm vùng với chức vụ là Cán Bộ Tuyên Truyền ấp Bàu Giang xã nói trên.

Bị bao vây bất ngờ, vô phương đào tẩu, Cải đành bó tay qui thuận.

Sau cuộc điều tra, Cải đã thú nhận tất cả tội lỗi, và dẫn Bảo An về sào huyệt để khai thác tài liệu. Khi đến nơi thừa lúc B.A. đang lục xét Cải co giò chạy như bay, mặc dù đã bị còng cả hai tay Bảo An trì hô lên và rượt theo có trên 500 thước, mà Cải vẫn chạy bược lòng B. A. phải dùng súng lục bắn dọa cho Cải đứng lại. Chẳng may Cải bị 2 viên đạn vô tình xuyên vào lưng kết liễu cuộc đời một tên phi Cộng. (C.T)

MẠO XƯNG LÀ BÁC SĨ ĐỂ LÀM CHUYỆN TRÁI PHÉP

BIÊN HÒA.— Từ đầu năm 1959 tới nay người ta thấy xuất hiện tại Biên Hòa một thanh niên bảnh trai, ăn mặc bảnh bao, tự xưng là B... sĩ đi chữa bệnh. Tuy chỉ nói suông như vậy nhưng thanh niên nọ cũng được nhiều người tin cậy trở nên đắt khách. Vốn đã khả nghi, nhà chức trách địa phương liền theo dõi và hồi tháng 9 vừa rồi mới khám phá ra rằng thanh niên nọ chỉ là một bác sĩ giả, tên thật là Lê hoàng M. Bị truy tố ra Tòa, y nhận tội và bị phạt 1000 đồng tiền vạ, đồ nghề bị tịch thu. (H.D.)

CHỦ NHÀ CƯỠNG HIẾP CON Ở MỚI 12 TUỔI

HUẾ.— Nguyễn em Trần thị M...12 tuổi, quán quận Quảng Điền Thừa Thiên, đến ở giúp việc cho vợ chồng ông Nguyễn đăng Th. trú tại Phường Phú bình, từ mấy năm nay, nay đã mãn hạn nên trở về nhà với mẹ. Do sự mệt mỏi và ốm yếu trong người em M., người mẹ xét hỏi mới biết trong thời gian làm công cho ông Th. đã bị chủ cưỡng hiếp nhiều lần khi em ngủ mê. Ngày 21-11-59, mẹ em M. đã dẫn em ấy đến trình bét như can thiệp. Ông Th. đã bị mời đến thẩm vấn, và đã thú nhận có hành động như trên. (L.L.)

— THẬT LÀ CÁI VẺ ĐẸP **SIÊU THÙNG ĐO NƯỚC!**

tin TÒA ÁN

ĐÃ VU TỘI VIỆT-CỘNG
còn liệng lựu đạn vào nhà dân
Uỷ viên Cảnh-Sát và 3 nhân viên bị tù

- **MỘT ĐẠI THƯƠNG GIA Ở SÀI GÒN CŨNG BỊ VU CÁO TỘI VIỆT CỘNG**

SÀI GÒN.— Trong vòng năm 1957, ông Bùi văn Quan, Giám đốc hãng Khiêm Tín ở đường Phan thanh Giản đã bị đòi hỏi nhiều lần vì có kẻ tố cáo ông thân với Bình Xuyên và Việt Cộng. Sau cuộc điều tra của nhà chức trách, ông Quan vô đơn tại Biện lý cuộc thưa kẻ vô danh đã vu không cho ông. Giữa thời gian đó có một thanh niên đi xe gắn máy tới trao cho ông một lá thư báo: hãy cho mấy công nhân thân Cộng trong hãng trốn đi kẻo bị bắt. Nhà chức trách tới khám xét thật nhưng không bắt được gì. Ô. Quan liền nộp luôn bức thư kia. Nhờ bút tích, tìm ra thủ phạm là Hồ văn Võ, thư ký cho một ga ra ở đường Nguyễn Huệ.

Tòa tiểu hình đã phạt Võ 10 tháng tù, 1.000$ vạ, bồi thường danh dự cho ô. Quan 1đ. Việc ra Tòa Thượng thẩm sáng qua vì bị can kháng cáo, Tòa y án tù tăng tiền phạt lên 5.000đ.

Vụ thứ hai

SÀI-GÒN.— Vào khoảng tháng 4-59, bà Ngô thị Diên ở Vũng Tàu bỗng dưng bị cơ quan bắt điều tra về tội thân Việt cộng. Đồng thời khu vườn của bà cũng bị kẻ vô danh liệng lựu đạn phá hoại.

Sau cuộc điều tra lòi ra 4 tên Võ văn Ba, ủy viên Cảnh Sát, Nguyễn văn Dậu, Châu văn Cư, và Nguyễn tấn Thu là kẻ chủ mưu vu cáo bà Diên và liệng lựu đạn vào vườn bà. Tòa Phước Tuy đã phạt: Ba, Cư và Thu mỗi người 5 năm tù ở, 5000đ. vạ. Dậu 3 năm tù ở, 5000đ. vạ. Cả 4 liên đới trả bà Diên 10 ngàn thiệt hại. Các bị can kháng cáo nhưng Tòa Thượng Thẩm Tiểu Hình sáng qua lại y án trên.

Phóng sự tiểu thuyết của
HOÀNG-HẢI-THỦY
(TIẾP THEO)

IX.— MỘT VỤ XUNG ĐỘT GIỮA HAI GIAI-CẤP: ME TÂY VÀ VỢ QUAN

Đứng bên bờ hè bên này, ông chủ nhiệm báo Bắp Thịt lồ đôi mắt ốc nhồi ra nhìn bà Phủ đánh ghen, ông vỗ vỗ lên trán mấy cái ra cái điều mới cố nhớ lại kỷ niệm, rồi kêu lên:

— Trừ Tình ơi, moa nhớ ra con mẹ này rồi: mẹ Phủ Đinh Dù!

Đúng rồi: mẹ Phủ Đinh Dù. Thằng chồng nó trước kia học cùng một lớp mí moa ở trường Bưởi tên là Phúc Bạnh. Đúng rồi, thằng Phúc Bạnh.

Nó ra Tri Huyện rồi bây giờ nhờ thế lực nhà vợ, nó vừa mới được vinh thăng Tri Phủ xong. Hôm nọ có mở tiệc Cốc tay ăn mừng ở Ôten Cốc đo, nó mời moa mà moa không thèm đến. Hi... hi... anh Phúc Bạnh ngày xưa lù đù, nhà quê thế mà bây giờ chơi bời ra rít thế đấy. Ra lúc người ta còn là học trò, với lúc người ta ra làm quan... nó khác nhau xa thật. Hi... hi... mình thật không ngờ anh Phúc Bạnh lù đù thế mà bây giờ dám đánh đu với tình, bắt nhân tình cả với Me Tây.

Phở Sa Tích tấm tắc khen:

— Trông Bà Phủ chanh chua ra gì, dễ thương đấy chứ các cụ nhỉ? Người thế thảo nào, trông có vẻ quan dạng lắm...

Bắp Thịt trợn mắt:

— Ấy... con nhà giầu có, thế lực lắm đấy ông ạ. Ông bố là cụ Phú Thịnh, chuyên môn buôn gỗ với thuốc phiện lậu ở Thanh Hóa đấy. Chơi với Tây thân lắm. Các Công sứ là ra vào nhà lũy tiệc tùng luôn. Nhờ nhà vợ giúp thì thằng Phúc Bạnh mới leo nhanh thế đấy chứ, cứ cái ngữ nó thì ai người ta thèm dùng...

(Xem tiếp trang 4)

PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA

NGĂN LỆ... MỘT LỐI CAI

HÀ-THỊ-NGA
Thạch-Xuyên Quốc-Phu

MỘT LỐI CAI MAU DỨT KHÔNG SINH BỆNH VÀ CAI KHÔNG Á PHIỆN TRONG BÀI THUỐC

(Tiếp theo)

Trước khi chấm dứt thiên phóng sự này, tôi đã hẹn gặp lại bạn Đức của tôi, một người nghiện giàu kinh nghiệm trong địa hạt thuốc sái.

Gặp anh tôi đặt ngay vấn đề:

— Tôi vẫn ghi nhớ những lời anh đã nói trước khi tôi khởi sự nhập đề thiên phóng sự này. Cũng như nhiều người khác, lúc đó tôi không tin rằng hãy còn nhiều khay đèn. Tuy nhiên, tôi không có hoàn cảnh và phương pháp để tìm sâu rộng hơn nữa để biết sơ qua con số dân nghiện còn lại chừng bao nhiêu. Anh có thể giúp cho tôi một ý kiến gì không?

Anh Đức chán nản lắc đầu:

— Ngay từ hồi đó tôi đã phải... âu băng trước câu hỏi của chị rồi kia mà. Có điều nhiều người lạc quan trước vấn đề này quá. Ngay một vị bác sĩ cũng nói với tôi rằng: «Hiện nay mỗi thành phố chỉ còn độ mươi, mười lăm người già cả là còn ghiền hút thôi». Vị bác sĩ ấy đã căn cứ vào số người ghiền xin vào nhà thương để giải độc ngày một ít đi. Cũng không thể trách ông ta được vì ông không nghiện mà cũng không bao giờ biết cái khay đèn có những dụng cụ gì.

Nói tới đây, Đức lấy ở trong túi ra 3 cái lọ bằng chất « plastic » màu xanh và có to nhỏ khác nhau. Anh nói luôn: Chị cứ nhìn ngay mấy cái lọ này thì phải hiểu ngay bọn con buôn đã tổ chức có qui mô vững vàng chứ gì? Cái lọ lớn này đựng đúng một lượng, lọ nhỏ này được năm chỉ và lọ nhỏ này đựng 1 chỉ. Thật là đỡ mất công cho cả người mua lẫn kẻ bán nhé. Chỉ nói một lời là có thuốc liền, đầy đủ, khỏi phải mang theo cân lượng phiền toái, dễ cho nhà chức trách lưu ý.

Hãng sản xuất ra lọ này một khi nhận làm khuôn chắc chắn đã mang điều kiện bắt kẻ đặt làm phải mua ít gì cũng tới con số muôn chứ gì? À đó, chị khỏi cần phải đi đếm các tiệm hút cho mất công và khó khăn.

(Còn tiếp)

VĂN NGHỆ TIỀN PHONG SỐ 27

Đã phát hành: 25.000 số

ĐÀN ... VĂN NGHỆ

LÒ HẦM!

Gòn chính là con người thể thao ố! Ô mê gơ 35 ru bi và mỗi năm cũng xài tới « bạc trăm » vô tiền về coi đấm, coi đá. Nhưng gần đây tí bị một nên bỏ lỡ mất a dịp may hiếm có: Không thể đi coi mấy trận cầu Quốc tế trên cái sân vận động mới toanh!

Khi đọc báo, thấy phần tường thuật trận đấu. Gòn hối tiếc vô cùng. Ấn hận không được thấy tận mắt những ha đẹp như thế. Nhưng khi đọc tới các phần « bên lề » của mục thể thao, Gòn lại... hú vía!

Chao ôi! Các phóng viên đồng nghiệp của chúng tôi có tội tình gì mà bị nhốt vào cái lò hầm? Hoặc giả cái ông xếp chỗ nào đó vừa đi coi cuốn phim « Certains l'aiment chaud » và tưởng rằng các ký giả thì hể cái « nóng » nên mời anh em vô chỗ « nóng hổi » để anh em ngồi lấy tin « sốt giẻo »?

Tuy rằng sau đó, ai bị thiên hạ ngồi che mất phía trước, chẳng trông thấy cái óc khỉ chi, các ký giả kêu Trời quá cỡ và có được mời mọc ra ngoài, nhưng cái cảnh ngồi « chầu rìa » như đàn các quanh sân banh quả là.. mất lòng ngoại khách!

Chao ôi! Có biết nóng nảy như vậy, thì anh em ký giả đã không dám đi lành thẻ, lành.. « bông », mà đã bỏ quách tiền túi ra mua giấy cho yên thân cái rụp!

ĐỊA VỊ VÀ TƯ CÁCH

Chuyện đau lòng nhất là việc phóng viên báo L.S. bị xé « cạc » trước hàng ngàn con mắt « trông vào ». Số là anh này bị xét hỏi, anh có đưa cái « cạc mời » ghi tên ông Chủ nhiệm báo ấy ra « trình ». Nhưng cái ông « có quyền » nào đó đã,.. mắng rằng:

— Ủa! ông N.C.M.? Tôi biết mặt ông quá mà! Anh là « thằng các-ké » nào mà dám mang « cạc » của ông?

Than ôi! Một con người có quyền ở chỗ đình to đám lớn mà không biết nghĩ kỹ. Một nhân viên toà báo sao lại không thể đại diện ông Chủ nhiệm?

Còn xét về tư cách con người, thì ở đời ai chẳng có tư cách của người ấy! Một ký giả viết mướn... và một ông chủ báo chỉ phân biệt trong công việc của toà báo.

Cũng như giữa 2 ông « mõn việc nhà nước » ấy: Về địa vị, thì ông nào lương hàng chục ngàn phải «cao» hơn cái ông lương tháng vài ngàn. Nhưng tư cách một ông chỉ có vài ngàn lương, ở địa vị « thấp » rất có thể « ở trên » ông bạc ngàn!

Đã kém đằng nọ, con người hiểu biết phải cố tìm cách mà hơn người — hoặc bằng người — về phương diện kia, chứ ai đời lại có những cử chỉ « vài ngàn » như xé « cạc » và ăn nói « các kế » ... Trời?

« NGỒI ĐỨNG MẶC BAY »?

Một ký giả bị nhục ở chỗ « đình đám » cũng chưa ức bằng một người thường bỏ tiền túi mua vé

Xem tiếp C trang 4

SỐ 87

TỬ-VI-LANG dịch thuật

Lời bàn thêm và chú thích của THẦY-GÒN

(Tiếp theo)

Không lo giữ thân mà đến nỗi bị diệt vong. Gần đây Đổng Thái sư hùng cường thế nào, mắt ông đã thấy đó. Thế mà Lã Bố mang ơn nặng bao nhiêu bỗng trở mặt trong phút chốc, khiến đầu Thái sư treo cửa thành. Có thế thì có sức mạnh không đủ để cậy mình. Như Tướng quân thân làm Thượng tướng tay cầm Tiết Việt, con cháu họ hàng đều được địa vị hiển vinh ơn nước không thể bảo là không hậu. Nay Quách Á Đa hiếp Công Khanh mà Tướng quân lại hiếp đáp Chí Tôn thì tội ai nặng hơn ai ? (51).

Lý Thôi nghe nói, nổi giận rút gươm mắng rằng :

— Có phải Thiên tử sai mày tới lăng nhục tao chăng ? Tao hãy chém đầu mày trước !

Kỵ Đô úy Dương Phụng can Thôi rằng :

— Chưa trừ được Quách Dĩ mà lại chém sứ nhà vua, thì Dĩ sẽ mượn danh nghĩa hưng binh, và chư hầu sẽ giúp nó đánh ta.

Giả Hủ cũng hết sức khuyên can, Thôi mới nguôi giận. Hủ bèn đẩy Hoàng Phủ Lịch ra khỏi dinh, bảo nên về đi. Lịch kêu lớn lên rằng :

— Lý Thôi không vâng chiếu chỉ, muốn giết vua, cướp ngôi đây !

Thị trung Hồ Mạc nghe tiếng vội bịt miệng Lịch mà can:

— Chớ nói như thế. Vạ vào thân bây giờ !

Lịch mắng luôn Mạc rằng :

— Hồ Kính Tài ! Mày cũng làm tôi Triều đình, sao đi giúp giặc ? Phạm vua bị nhục thì bầy tôi phải chết. Ta mà bị Lý Thôi giết tức là ta tròn bổn phận làm tôi chứ sao ! (52).

Rồi Lịch mắng chửi mãi không thôi. Hiến đế nghe tin vội hạ lệnh cho Lịch về Tây Lương, Nguyên lai, quân sĩ Lý Thôi quá nửa là dân Tây Lương, và nhờ sức giúp của quân xứ Khương. Bấy giờ Hoàng Phủ Lịch nói phao lên với quân Tây Lương rằng :

GIẢ HỦ

— Lý Thôi mưu phản vua, ai theo nó tức là đảng giặc. Sau này tai họa không nhỏ đâu ! (53)

Quân sĩ nhiều người tin lời Lịch, lòng hoang mang rối loạn nhiều kẻ bỏ đội ngũ mà đi. Lý Thôi nghe tin, căm giận vô cùng, liền sai viên Hổ bôn là Vương Xương kéo quân đuổi theo Hoàng Phủ Lịch. Nhưng Xương biết Lịch là người trung nghĩa, không nỡ đuổi bắt, trở về báo rằng :

— Không biết Lịch đã đi đường nào mà đuổi mãi không gặp ! (54)

Giả Hủ lại ngầm dụ người xứ Khương rằng :

— Thiên Tử biết rõ các người có lòng trung quân đã phải lao khổ vì chinh chiến lâu ngày, nên có mật chiếu cho các người trở về quê quán. Sau này sẽ trọng thưởng cho (55).

Quân sĩ Khương vốn đã oán Lý Thôi không ban thưởng phong tước gì, bấy giờ đều nghe lời Giả Hủ kéo nhau bỏ về xứ sở. Hủ lại mật tâu vua rằng :

— Lý-Thôi là đứa tham mà vô mưu. Nay đang lúc quân tan rã, lòng ắt lo sợ. Bệ Hạ nên phong cho tước lớn để hắn yên lòng.

Vua bèn hạ chiếu phong Thôi làm Đại Tư Mã. Thôi được chiếu, mừng híp mắt lại mà rằng :

— Nhờ bà Cốt giáng thần cầu đảo cho nên mới được thế này đây !

Rồi trọng thưởng cho mụ Cốt, chẳng thưởng quân tướng gì cả. (56) Kỵ Đô Úy Dương Phụng thấy thế nổi giận bảo Tống Quả rằng :

— Bọn chúng ta vào sinh ra tử, đem thân che tên đỡ dáo mà công không bằng con mụ đồng sao ?

Tống Quả nói :

— Sao không giết quách thằng giặc này để cứu Thiên tử ?

— Vậy thì ông ở lại trong dinh, đốt lửa làm hiệu. Tôi dẫn quân ra ngoài, sẽ đánh vào tiếp ứng (57).

Hai người ước định canh 2 đêm ấy cử sự. Nhưng vì mưu việc không kín, để có kẻ đi báo Lý Thôi. Thôi nổi giận, sai bắt Tống Quả giết đi. Đến canh hai, Dương Phụng từ ngoài kéo quân tới, chờ không thấy hiệu lửa (58). Bỗng Lý Thôi kéo quân ra, gặp ngay Dương Phụng. Hai bên hỗn chiến trước trại cho tới canh tư thì Dương Phụng núng thế, phải kéo quân chạy ra Tây An. Từ đó quân lực Lý Thôi yếu đi nhiều. Lại thêm Quách Dĩ thường kéo quân tới đánh, giết nhau chết vô số nữa. Bỗng có tin báo: Trương Tế thống lĩnh đại quân, từ Thiểm Tây kéo về muốn giảng hòa cho Thôi, Dĩ, và nói phao lên rằng :

(còn tiếp)

(51) Đi giảng hòa mà ăn nói « ngang » như thế, thì giải ! ra sao ? (52) Lịch trọng nghĩa lắm. Nhưng muốn trừ Lý Thôi, phải dùng mẹo, chứ định dùng lời mà « Trị » sao ? (53) Một anh rung quân Tây Lương. (54) Một anh phản thùng. (55) Một anh rung quân Khương. (56) Vợ Dĩ đổ nước phân vào mõm chồng vì ghen, thì vợ Thôi cũng nên đổ nước phân vàomõm anh chồng mê tín này. (57) Và hai anh trở giáo đâm lại.

(58) Lý Thôi ngu : không biết phục quân và nổi hiệu lửa giả vờ, để Phụng xông vào, thì bắt lấy.

Hồi ký của TÔ-NGỌC

(Tiếp theo)

Lại còn việc làm ăn. May mà tất cả đều biết buôn bán làm ăn đấy, không có thì chết đói thật. Mấy cô kia bán nước chè tươi, đây, chè tươi hai ông đang sơi đây. Hai ông xem có ngon không ? Hay « sướng ca vô loại » không biết làm gì ? Mấy cô kia bánh rán, bánh chưng, canh bánh đa. Mấy chú kia hai ghính phở; kia, thịt, bánh cuốn, hành, răm, đủ cả. Chú kia thuốc Tây, chú kia thợ cạo, còn chú này ở nhà nhuộm quần áo. Hôm nay trời mưa, chúng tôi đi muộn. Chốc nữa ai cũng đi hết, chỉ còn một mình tôi và cháu bé ở nhà. Vài hôm dân còn bán ở làng, nhưng quan viên ở đây đã có tiếng là «khó chơi». Bánh rán chê bé, phở chê bát bé. Con cháu nó tính bán cái bánh rán to bằng cái đĩa tây nào một cái thôi, bán có năm hào. Các ông các bà ấy tranh nhau mua như lấy vé xe lửa ở ga Hàng Cỏ, Một ông, khoẻ nhất làng, mua được, chạy nhanh về nhà, xé ra cho vợ con th... ở trong toàn rơm Ông chạy ra h ng chực bắt đền, nhưng chính bọn mua trượt lúc nãy xúm lại chế nhạo cho « năm hào lại muốn to bằng cái đĩa tây » thì chỉ có rơm ! Cu cậu đành lủi thủi về.

Ngoài hàng nước, hàng quà, lúc nào các cậu thanh niên âu phục chợ giời cũng lượn đi lượn lại. Ăn uống thì ít nhưng truyện gẫu thì nhiều. Rạp hát diễn biết bao nhiêu sự tích, con hát còn thiếu gì giọng ? Các cậu chỉ lăng tai nghe rồi cúp tai về. Có cậu định đợi sức khoẻ ra, nhưng khi đi bán hàng, các cô cháu đều quần áo gọn gàng, cô nào cũng có con dao cả ... nhỏ trong túi. Quắc mắt một cái ... con dao ra, ném đánh phập vào cột quán, rồi cười nhạt. Thế là xong truyện. Bây giờ các cô các chú ấy mới biết bao nhiêu điều tôi dậy ở sân khấu đều cần vào việc đời cả.

Đắc thắng thế, nhưng hàng vẫn ế. Chúng tôi phải ra chợ cách làng 5 cây số. Ở chợ, Khách qua lại nhiều, thứ nhất là khách tản cư. Chả nói gì hai ông hiện thời chúng tôi là tản cư mà chỉ nhờ có dân tản cư mới sống được. Không biết thế có phải là bất nhân không, nhưng làm thế nào được ? Chúng tôi không thể trông vào người khác Người ta nói « tài hóa lưu thông », đồng tiền ở tay tản cư ... lâu nó còn được «tản cư» đi chỗ khác, nó đã vào tay ... tại thì nó chịu yên phận nằm một chỗ như cặp nhân tình, rứt không ra. Nhưng, ta có thể trông mong vào tản cư, là ta lại mong vào ta mãi được không ? Tản cư một ngày một ăn vào vốn, ... nhiều thế lâu lâu ai cũng hết cả. Điều đó tôi đang lo, và chắc các ông cũng đã nghĩ đến trước tôi.

Ông nghị Liệu

Ông cụ này cũng áo gấm lam, cũng quần lụa trắng như ông chủ rạp tuồng nhưng thêm đôi dây kính màn hồ thủy, cái kính trắng gọng vàng, bộ râu ba chòm dài sát cái ăn thư khi ông ngồi xem cuốn truyện « Thủy Hử » bằng Quốc ngữ. Ông cũng thâm trượn, nhưng khác ông chủ rạp tuồng là nhấm bằng mực nướng ! Hà Nghị áo xa hoa nhung, quần sa tanh mỡ, giầy cườm bí tất, dang nhật mo tóm trà ngoài hiên. Nếu vào ngày ... đi bảo ông hỏ vừa đi hỏi chợ về, hay sắp sửa đi dự đám cưới con giai cả cụ Tuần cụ Áu.

Ông rót hai cốc rượu mùi mời chúng tôi, và bắt đầu câu truyện :

— Chúng tôi ăn mặc thế này chắc các ông chê lấy làm lạ. Quần áo vải rách gần hết rồi, phải để giành nhỡ có phải đi đâu xa. Nhưng tôi chắc các ông lấy làm lạ rằng sao nhà tôi còn trữ được rượu mùi để mời các ông ! Xin nói để các ông nghe. Tôi vốn đi làm nghề buôn rượu, lại biết nấu rượu nữa, có thế thôi, sự nghiệp chỉ ở rượu. Năm nay tôi 57 tuổi, đã hưu trí tôi không buôn nữa, hai năm nay tôi chỉ ngồi ăn. Mấy chục năm lặn đặn kiếm được ít nhiều giành cho tuổi già là thường lắm. Tôi ăn của tôi, tôi ăn sướng vì tôi đã làm khó nhọc, tôi cứ yên chí, tác chiến cho đến năm tôi một trăm tuổi tôi không cần vì đằng nào tôi cũng không làm gì nữa kia mà ! Bình bay loạn, cũng chỉ có ngồi ăn thôi mà lại ! Nhưng tác chiến sớm quá, thành ra tôi phải cáng đáng thêm gia đình thằng con nữa, vợ chồng con cái đầy tớ tất cả tổng cộng tám miệng ăn. Thằng cháu nhà tôi năm nay 30 tuổi, đang làm mỏ ở mạn ngược, có bao nhiêu tiền bỏ cả vào mỏ, bây giờ về tay không, đèo thêm cái bệnh ngã nước. Nuôi chúng nó, tôi chỉ phải rút ngắn cái đời hưu trí của tôi lại ít nhiều thôi chứ chưa đến nỗi phải đói, cho nên tôi chẳng bắt chúng nó làm gì cả. Cả nhà chỉ có việc ngồi ăn. Không phải thì của đâu hai ông ạ. Nhưng làm cái gì bây giờ ?

Người con trai ông cụ Nghị vừa đi đâu về, gật đầu chào khách, rồi vào trong nhà thay quần áo. Đang mặc bộ quần áo nâu như ông lái lợn khi xưa, ông ta thay vào bằng cái sơ mi lụa kẻ và cái quần Tropical màu xám, ra cầu ao rửa chân đi guốc. Xong, lấy một gói Craven «A» ra mời chúng tôi.

Giới thiệu xong, ông cụ Nghị tiếp tục :

— Hai ông tính buôn cái gì, bán cái gì bây giờ ?

Nhà tôi xưa nay chuyên nghề buôn bán còn thấy khó, huống chi đương làm nghề khác định xoay ngang. Ta có thể ghính một gánh chiếu từ Thái Bình lên Thái Nguyên. Bán xong, mua một ghính chè tươi, hay một ghính nâu, đem về. Đi mất bao nhiêu ngày ? Sức ghính được bao nhiêu ? Đi qua chỗ Tây kiểm soát, đi dường gặp họ thì sao ? Nếu thông đồng bên dọt, một người buôn như thế chỉ đủ nuôi một miệng mình trong bấy nhiêu ngày thôi. Nói tóm lại, đi buôn tức là ghính thuê, hàng bán lại bấp bênh. Như thế mình chịu rồi. Nếu có được, chỉ đủ một miệng mình, còn ai nuôi người khác họ mình ? Cái trí khôn không dùng được nữa, nhưởng cho cái sức chân tay. Đại khái như thế cả. Vả lại, ta ở trong cái xó này không biết hết được luật lệ, nhỡ ra buôn như thế là trái phép thì sao? Nghỉ là hơn ! Hơn nữa, năm nay là năm Hợi (Đinh Hợi 1947), lợn chỉ nằm ở trong chuồng mà ăn. Thực ra, chẳng nằm thì cũng chẳng đi đâu được.

— Buôn ngoại hóa, như thuốc tây chẳng hạn, có thể,..

— Đến nội hóa còn khó nữa là ngoại hóa. Tôi đã bảo ở cái xó này luật pháp không biết hết, buôn nậu còn sợ nữa là buôn những thứ mà mình không có.

Người con cả nói thêm vào :

— Chúng tôi còn mấy tấm vải trắng vừa đem nhuộm về may hết. Thuốc lá này trữ được một ít, cũng đem hút phí cho chóng hết, kẻo sợ lắm. Thật không muốn hoang phí cũng phải hoang phí !

— Vẫn hoang phí, vẫn sợ chóng hết !

(Còn nữa)

ĐỌC ĐƯỜNG RẦY

Diệu-kế

Người tình nọ có thầy giáo trẻ
Trông đàng hoàng qua mê bề ngoài
Quần tây, áo thắt, « lơ » cài
Trong trường trò gái... thấy oai mê liền
Nam học sinh họ ghen không chịu
Thầy giáo gì .. chơi kiểu chơi cha
— « Răng nàng là của chúng ta
Sao thầy lại dám oai hoa, bẻ ngành ? »
Dư luận nức thị thành một dạo
Thiên hạ đồn nhốn nháo, chê bai
Cụ Hiệu (1) nghe cũng trái tai.
Định trình lên Bộ « sửa sai » kẻo phiền ;
Hồ sơ đánh máy liền mấy bản
Thầy giáo ta đâm hoảng .. ôi lo
Truyện này thật rắc rối to,
Bây giờ ta phải xoay trò ra sao ?
Chợt nảy kế ! ôi chao... diệu kế !
« Biến ngay làm giai tế ông gia »
Cụ Hiệu thành cụ.. nhạc gia
(Cưới con gái cụ.. ắt là phát yên)
Còn em nọ, xếp bên cái đã
Đợi dần dà ta sẽ tính sau
Quả nhiên cụ Hiệu gật đầu
Tờ trình hủy bỏ, trâu cau nhận liền.
°°°
Sau lễ hỏi, thầy bèn xin đổi
Việc êm rồi, tội lỗi đều qua
Đã đùa một lúc.., hai hoa
Và còn cho cụ nhạc gia.. nhẩy dù
Ai rằng nhà giáo là đù ?

TỬ ĐẠT

(1) Hiệu trưởng.

Bồng Lai đảo

(Tiếp theo trang 3)

cả đến xe buýt chúng cũng không biết. Song chúng sống hạnh phúc trong đơn sơ. Có chăng chỉ có cô bé Fridel là cả đứa nhỏ đã vô tình bị cướp mất nếp sống đơn sơ của chốn thiên đàng thơ mộng. Đây cũng là một câu chuyện tình êm đẹp giữa một cô gái thiên nhiên với một người trai trẻ của thế giới máy móc.

Fridel hoàn toàn là một đứa trẻ của Santa Cruz Nàng chào đời trong một khu rừng; tr n một sườn núi lửa. Thường ngày Fridel xuống bãi bể chơi cùng các bạn, đùa sóng. Bơi xong, nàng về lấy súng, cùng với người anh trai đi « kiếm thịt » nghĩa là đi săn gà mái, săn dê, đôi khi săn cả bò rừng.

Cuộc đời bình thản của Fridel cứ thế êm đềm trôi cho tới một hôm nàng bỗng thấy xa xa nhấp nhô một chiếc du thuyền đang tiến về phía đảo.

Buổi trưa lúc nàng đang chặt mấy cây mía thì thấy một người đàn ông đến nhà gặp cha mẹ nàng.

(Còn tiếp)

GA-RY-CỐP

(Tiếp theo trang 3)

Sau sáu tháng đóng phim, Gary đã đạt tới « danh vọng » của một tay « ngã ngựa biểu diễn » rất cừ khôi. Khi thì Gary trong lốt một tên mọi với Richard Dix, khi thì sắm một vai bên Rudolph Valentino hoặc một tên sống ngoài vòng pháp luật chống đối với Tom Mix Lắm lúc phải quay những « Sen » té lộn nhào khỏi mình ngựa đang phi nước đại xuống những khe sâu lởm chởm những đá và xương tồng nhọn hoắt, Gary thấy tương lai mình mờ bẫn đi, chàng cũng hơi ngại nếu mình phải lao ngựa với một tốc độ khủng khiếp hơn và phải nhào xuống những vực thẳm ghê rợn hơn nữa thì có lẽ đời chàng sẽ tan ra cám. Cứu cánh độc nhất của chàng để bù lại sự gãy xương trẹo cổ là trở lên một tài tử !

VII.— Garycooper, một nhà « sản xuất » !

Gary cho rằng muốn trở nên một diễn viên khá, cần phải có một đoạn phim thử. Nhưng ai là người quay phim cho Gary đây ? — Lần trước trong một cuốn phim vớ vẩn người ta chỉ biết Gary là anh chàng quen chuyện môn ngã ngựa.

(1) Mỗi Mỹ kim (Dollar) tương đương với 75đ. VN.

SỐ 22

Truyện dài của **HOÀI ĐIỆP THỨ LANG**

PHẦN THỨ NHẤT
CHƯƠNG II
NGƯỜI ĐÀN BÀ SỐ MỘT

(Tiếp theo)

Ví dụ như trường hợp Mười Du Tử : Mặc dầu bệnh hoạn, già yếu, và mặc dầu lấy những ba vợ, lại mở một ngôi Thanh Lâu bất hợp pháp — một ngôi nhà chứa toàn đồ quốc cấm — nhưng Mười Du Tử vẫn giữ đầy đủ phong độ của một anh chị về già, nhất là vẫn giữ tròn tình nghĩa đối với đàn em, vậy nên đàn em vẫn kính trọng, vẫn nguyện triệt để trung thành sát cánh nhau đứng sau lưng đàn anh : xét ra cũng chỉ là việc chí lý !

Ngoài đám đàn em đao búa phái khỏe, Mười Du Tử còn có thêm cả một tiểu đội đàn em phái đẹp để hành nghề hết sức tận tâm và phục tòng. (Phái gọi chúng là Phái Đẹp vì thực tình chúng không yếu chút nào !...

Vừa đúng một tá nữ binh họp thành đội quân hồ ly tinh hoạt động toàn về đêm, dưới quyền điều khiển trực tiếp của cả ba mụ Tú Bà đầy đủ kinh nghiệm cùng lương tâm nhà nghề. Ai cũng phải công nhận rằng : « Cọp xám » Mười Du Tử về dưỡng lão ở giữa đất ăn chơi lệch giời này mà vẫn giữ vững được thanh thế cùng uy tín, một phần lớn cũng là nhờ có ngôi hàng nổi tiếng trong ngõ Sơn Nam, mà nổi tiếng chính là nhờ có bầy nữ binh em út được làng chơi rất thưởng thức, vì tất cả các em đều có tinh thần phục vụ nghề nghiệp rất cao.

Cơ sở của Mười Du Tử mỗi ngày mỗi thêm phát triển một phần nữa là nhờ ở lũ em trai yêu tạ. Lũ đàn em này, ngày xưa được Mười Du Tử dìu dắt, đào tạo trong trường đời, bây giờ đều đã « nên người », lông cánh đã mọc đủ, mỏ, cựa đã cứng, có đứa móng vuốt sắc bén là khác, vậy mà vẫn không đứa nào dám phụ nghĩa đàn anh : Thấy đàn anh sớm rút lui về cái thế dưỡng lão, chúng dẫn không hề dám khinh nhờn. Trái lại, chúng còn tụ họp, quây quần xung quanh đàn anh, tình nguyện đóng vai đầu đà hộ vệ cho công trình kiến thiết của đàn anh.

Ban ngày, chúng vẫn tiếp tục hành nghề bài tây, thò lò, sóc đĩa lưu động trên khắp các ngả đường từ Hậu Giám tới Hàng Bột, xuống Ô Chợ Dừa, Thái Hà Ấp, Ngã Tư Sở, ngược lên Khâm Thiên... tối đến chúng lại kéo nhau về tập họp cả ở ngõ Sơn Nam, dưới mái ngôi nhà Lầu Xanh của Mười Du Tử. Chúng nghiễm nhiên tự coi có bổn phận phải xuất toàn lực của những cánh tay đang xung sức ra để đóng góp vào sự nghiệp truyền bá Nghề Tổ của đàn anh. Chúng phân công nhau rất có quy mô trong các việc canh nhà, gác cửa, trấn giữ đầu ngõ, phất phơ lượn ngoài đường phố, tiếp xúc với các nhà hát để đưa khách, rước mối... Chúng sẵn sàng túc trực bên cạnh các em, để can thiệp, đối phó với những ông khách hàng xấu chơi: Những ông khách hàng say rượu hay là giả say giả tỉnh giở ngón bài bây ; những thầy quyền khố xanh khố đỏ khệnh khạng mượn oai quan Huyện, quan Đồn lên nước chơi bửa ; những lính Lê Dương, những lính Tàu bay tây trắng hoặc tây đen, hoặc cả « anh đi dê » (1) — khó chịu thượng hạng là các thằng cha làm lính Tàu bay này : Các tướng hay phá đệ nhất, mà nhà hàng của Mười Du Tử lại cứ hay được các tướng chiếu cố, bởi vì từ trại lính Tàu Bay đường Bạch Mai vọt lên Khâm Thiên vốn gần hơn lên các khu phố trung tâm đô thị.

Vậy nên bọn đàn em yêu tạ của Mười Du Tử đêm nào cũng phải có mặt trong ngõ Sơn Nam để làm những lá bùa trấn trạch kỵ ma ! Ngoài ra, lũ em trai iêng hùng của anh Mười còn tự thấy có nhiệm vụ phải giữ gìn để mắt ngay tới mấy cô em gái chỉ còn rất ít phương để lấy chồng kia. Bởi lẽ, chính vì các cô ả phục vụ nghề nghiệp có tinh thần quá, cho nên mấy cậu em trai mới lớn của anh Mười hơi ngại sẽ có lúc tinh thần nghề nghiệp lên cao vượt bậc, các ả rất có thể giống như ngựa bất kham xổng chuồng chạy mất.

Nhưng đó là những mối lo xa cho mai hậu.

Hiện bây giờ, nhà trọ của Mười Du Tử vẫn ấm cúng hơn đâu hết.

Khi mà hai dẫy đèn điện ngoài phố Khâm Thiên bắt đầu bật sáng, khi mà các chị em son phấn nơi Hàng Viện đã khởi sự phấn điểm son tô, hoặc ngồi triển lãm ngồn ngộn nõn nường, duyên dáng ngay trước cửa nhà Hát, hoặc thướt tha đi dung dăng dung dẻ từng đàn từng lũ áo xanh áo đỏ như bươm bướm dưới ánh đèn đường, hoặc nhởn nhơ đú đởn túm năm, tụm ba hai bên Cống Trắng, để... hóng mát (cả những tối cuối thu gió lạnh nhiều hơn là mát), hoặc để tựa vào bờ tường cống mà nhổ nước bọt xuống dòng nước đen ngòm... khi mà tiếng trống « tom ! chát ! » đã bắt đầu lác đác vọng lên từ mấy nhà sang nhất đầu dẫy phố, thì trong ngõ Sơn Nam, dưới mái lầu xanh của Mười Du Tử mà làng chơi vẫn gọi là Chiêu Anh Quán, cuộc sống cũng bắt đầu bừng lên, rạo rực và say sưa, không náo nhiệt ồn ào như ngoài phố, nhưng nồng nàng và mê mệt, có có một không khí quyến rủ lạ lùng khiến nhiều khách chơi đắm đuối tới não người.

Đó là lúc ngôi Lầu Xanh tám gian của anh Mười bắt đầu âm thầm diễn ra đủ mọi trạng thái hỷ, nộ, ai, lạc, ái, ố, dục... của những cuộc sống nhiều bất ngờ nhất, và phong phú cảm giác kỳ lạ.

Trong ngôi nhà lầu hai tầng, trên bốn phòng, dưới bốn phòng giáp vách nhau thăng giăng, tựa như kiểu một khách sạn không lớn, không nhỏ, ai ngờ cuộc sống ở đây có thể tới thiên hình vạn trạng !

Suốt bốn căn phòng trên gác đều đóng cửa sổ im ỉm rất ít khi thấy trong phòng có ánh đèn. Mà dẫu có thắp đèn, ánh sáng cũng không lọt được ra ngoài. Chỉ có những phòng dưới nhà còn thấy sáng. Và sáng bởi bốn ngọn đèn điện mắc phía trên khung cửa ra vào của mỗi phòng. Nhưng trước dẫy cửa, còn có một hàng hiên che mành mành xanh buông kín. Tất cả đều có vẻ bưng bít, che đậy.

Chỉ riêng căn phòng đầu dẫy hắt ra ngoài nhiều ánh sáng nhất ; bởi vì cả cửa sổ cũng cửa ra vào thường cũng được mở tự do nhất.

(1) Indigène : bản xứ (tức là lính ta)

(Còn nữa)

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

Thời gian trôi qua. Đã tới ngày tuyên bố kết quả cuộc thi văn chương Minh mừng hơn người trúng số khi được tin mình trúng giải nhất. Ngoài giải thưởng bốn vạn đồng, chàng còn được hưởng một số lớn hoa hồng tiền bán sách. Như thế so với giới văn nghệ ít ra là chàng cũng khá giàu.

Linh Đài, dĩ nhiên, là người đầu tiên đã ngợi khen chàng không ngớt lời. Nàng còn nhắc lại năm lần bảy lượt những lời khen ấy, và nàng cũng rất hãnh diện về cái kết quả Minh đã đạt được. Trong khi ấy thì Minh tự nhận thấy mình không thể giữ mãi công việc tạm bợ này lâu hơn được nữa. Chàng sẽ bận tối mắt vào những công việc mới nhà xuất bản Nguyệt Hoa cấp tốc cò mồi một lô, nào là chuyện dài, chuyện ngắn, rồi báo chí cũng mời chàng viết, lại đài phát thanh, rồi các ông chủ rạp xi-la-ma.

Nhưng nghe chàng trình bày, Linh Đài chỉ lạnh lùng im lặng như một người đàn bà vừa nhận được một tin chẳng lành không ngờ tới. Nàng giơ hai tay lên trời kêu lên :

— Thế nào.., Anh đi... anh bỏ tôi. Đối với tôi, mà anh cũng nỡ xử sự như thế ? Tôi đã đặt tất cả lòng tin cậy nơi anh, coi anh như một người bạn chí thiết. À... không, anh không phải là một người bạn, anh chỉ là một tên bất nghĩa, vô ơn ích kỷ.

Khuôn mặt của nàng trong cơn giận trông lại càng hấp dẫn hơn lên Riêng mi nàng rớm lệ. Minh chẳng sao đừng được trước cảnh bi đát não nề ấy :

— Linh Đài, xin cô hãy nghe tôi nói. Vâng, bây giờ thì tôi nghĩ rằng không có cách gì khác để thu xếp việc này cho ổn thỏa, trừ phi... trừ phi.

Khó nói quá. Minh đứng trầm ngâm, và giây phút sau mới lẳng lặng tiếp lời :

— Tôi là thư ký riêng cho cô... nhưng... tôi...

Thấy ý nghĩ của mình có vẻ bạo phổi, hơn nữa lại vì tự ty mặc cảm, chàng đã cho rằng nó đi quá xa sự thật, nên chàng đã không dám nói tiếp sự bối rối ấy, cái khoé nhìn của chàng trong lúc ấy đã khiến Linh Đài có thể thông cảm được. Nàng gỡ cho Minh một lối thoát : bấy lâu lòng cô gái lãng mạn này đã không khỏi rung động trong những khi tiếp xúc với chàng trai nhỏ tuổi tài cao.

— Ô. Nhưng mà này anh Minh ạ. Tôi có một ý kiến như thế này. Anh vẫn có thể ở đây, và anh được tự do làm công việc của anh với điều kiện là trong cuốn truyện sắp tới của anh, chúng ta sẽ cùng nhau cộng tác.

Minh cảm thấy bẽn lẽn như một chú rể đứng trước cái nhìn của hai họ Chàng đã tự nhủ rằng : « Linh Đài là một cô gái mới, nhưng nếu biết cách uốn nắn, nàng sẽ là một người vợ tốt hoàn toàn.

TỬ VI hàng ngày

Do Đật-sĩ TÙNG KHIÊM phụ trách

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

Hiện nay chúng tôi đã nhận được trên một ngàn lá thư của độc giả gửi tới yêu cầu lấy số tử vi. Trước một con số to lớn như thế, mà chỉ có một mình Đật-Sĩ Tùng Khiêm phụ trách (hơn nữa những lá số Tử vi cần phải được lấy một cách cẩn thận) nên chỉ mới có ba trăm bạn đọc nhận được lá số. Chúng tôi tha thiết mong quý bạn đọc giả thông cảm, tạm ngưng gửi thư lấy số. Khi số thư đã vơi, chúng tôi sẽ loan báo sau để quý bạn gửi phiếu.

NGÀY NHÂM TÝ (26-10 năm Kỷ Hợi) THỨ NĂM 26-11-59
KỴ TUỔI Bính Ngọ, —Hành Mộc, Sao Khuê, Trực Trừ

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÍ	Thời cơ đã đến, mọi công việc nên bốc vác ngay sẽ có lợi, đi xa càng hay. Tuổi 36 có tin mừng về công danh.	Hãy cẩn thận trong sự giao dịch nhất là về tiền bạc, có kẻ toan sự lừa gạt đấy. Tối không nên đi chơi khuya.
SỬU	Hãy kiên tâm theo đuổi công việc, mặc dầu chưa có lợi. Vận đỏ sắp đến rồi chớ bỏ giở rất uổng. Tuổi 35 có tin mừng.	Ngày đại vượng, làm ăn hay buôn bán kinh dinh dễ phát đạt. Tính chuyện hôn nhân dễ thành. Đi xa gặp người giúp đỡ.
DẦN	Mọi việc nên giữ mực thường, chưa nên bốc vác những công việc lớn lao. Tuổi 47 gặp sự hao tài. Tuổi 59 phòng cảm mạo.	Xe trước bị đổ, xe sau phải coi chừng ! Dự định của bạn cần phải xét kỹ lại rồi mới tiến hành được. Cứ đi xa.
MÃO	Ý định của bạn không thể thực hành được, vì gặp nhiều trở lực lắm. Hãy tính kỹ lại và đợi thời, có chí việc phải thành	Ngày xuất hành có lợi. Sẽ gặp bạn hữu chỉ dẫn cho công việc làm ăn phát tài. Đi về hướng tây nam tốt nhất.
THÌN	Sao Thiên Lộc đang hồi vượng, mọi sự làm ăn có phần phát đạt Tài lộc sẽ dễ dàng. Tuổi 32 có tin mừng về công danh	Mong mỏi làm chi ở lời hứa hẹn suông ấy. Mộng đẹp chưa thể thực hiện «Nó» chỉ đến sau khi học thành tài.
TỊ	Hãy an thường thủ phận tốt hơn, chưa nên tính chuyện bốc vác lớn lao. Làm gượng sẽ bị thất bại. Tuổi 43 phòng xe cộ.	Sao Đẩu Quân gặp Phục binh hãy giữ gìn lời ăn tiếng nói kẻo có hạn khẩu thiệt đấy. Khéo nín nhịn sẽ tránh được.
NGỌ	Trèo cao thường ngã đau ! Hãy dè dặt trong công việc làm ăn, cứ thong thả và vững chải mới được Chiều có tin từ xa về.	Buôn bán cầm chừng làm ăn giữ dịp, chớ ham lợi lớn mà bị lỗ nhiều vì ngày xung vận, cứ đi xa và xuất vốn.
MÙI	Sao Kinh Đà hãm địa, dễ sinh lắm chuyện bực tức hao tài, có khi gây lộn đến thương tích. Khéo nín nhịn sẽ qua được.	Bát nước đã đổ, bốc lại sao được ! Buồn phiền chán nản vô ích, Hãy cố tu chí, rồi sẽ gặp may ở tương lai.
THÂN	Lời hứa với bạn hôm nọ không thành đâu ! Trông mong chi thêm mỏi mắt ! Phải tự tin ở mình và xoay xở việc khác tốt hơn.	Nóng nảy bồn chồn mà làm chi ? Vận chưa đến, hãy an thường thủ phận, Càng bốc vác càng thua thiệt. Chiều có tin xa về.
DẬU	Tiền đồ của bạn rất sáng sủa. Sự tận tâm về phận sự của bạn đã được người trên biết đến. Sắp có khen thưởng xứng đáng	Mong mỏi tin tức từ lâu, chiều nay bạn sẽ được hài lòng về những điều hứa hẹn. Giấc mộng đẹp, tình cảm tươi vui.
TUẤT	Văn Xương ngộ Thiên Diêu ! Không nên trác táng sẽ mang hạn. Công việc làm ăn chỉ nên giữ mực thường, chờ vận tốt.	Không nên tụ họp đông người hoặc tính chuyện đi xa chẳng lợi. Hãy khéo nín nhịn kẻ ngang bướng để tránh hạn khẩu thiệt.
HỢI	Lộc Mã giao trì, mọi sự mưu tính dễ thành công nhất là đi xa càng tốt. Tuổi 37 có hoạnh tài tự nhiên.	Nhân duyên không hẹn mà thành. Sự làm ăn gặp may có lợi. Tuổi 61 có tin mừng của con cháu gửi về liên tiếp.

HO lâu ngày, cần lành bịnh, dứt ho, bổ phổi.
Quí vị cần uống : **Thuốc Cao ho Quảng-an-Tiên**, đặc biệt trị : Ho lao, Ho ra máu, Ho sản hậu, mệt tức, nặng ngực, nám phổi. Thuốc Cao ho Quảng-an-Tiên là cứu tinh của bộ phổi bị lao, cần điều trị ngay, để lâu nguy hiểm. (có bán khắp nơi) Quảng-an-Hòa 1b Lê-văn-Duyệt Saigon.

AI GHI TÊN CŨNG ĐƯỢC

— Tất cả các bạn Nam, Nữ hiếu học nhưng không có phương tiện đến trường, muốn được cung cấp đầy đủ bài vở đến tận nhà để học tập trong những lúc nhàn rỗi và muốn lượm được kết quả thực sự trong các kỳ thi, các bạn nên ghi tên vào danh sách học viên Trường

HÀM-THỤ VĂN-HÓA

37/7 Đoàn-như-Hài (Khánh-Hội) Saigon.
CHƯƠNG TRÌNH BẢO ĐẢM — KẾT QUẢ CHẮC CHẮN
— Nổi tiếng về khoa dạy học theo lối gửi thư.
— **TRUNG-HỌC** : Từ Đệ Thất đến Đệ Nhất.
— **LUYỆN THI** : Tiểu học, T.H.Đ.N.C. và Tú Tài.

XIN TRẢ LỜI RÕ

MỤC ĐÍCH : Ưa thì mất tiền, không ưa thì lấy lại tiền, không thuốc nào mười người chữa khỏi cả mười. Vậy thuốc Đại-Minh Tê-Thấp Hoàn Thụy-Lâm chuyên chữa các bệnh phong-tê-thấp đau nhức gân xương, bại xuội, mộng, di-tinh. Thuốc Bổ-phế linh-đơn Thụy-Lâm chuyên chữa các bịnh phổi yếu, nhiều đàm, hay khạc nhổ, tức ngực khó ngủ, hồi hộp, yếu tim, sút cân hoặc ho ra đàm, nhớt rãi, máu, nám phổi v.v... Thuốc Bách-Bổ Hoàn-Đồng Thụy-Lâm chuyên bồi bổ sức mạnh của nam phụ lão ấu. Thuốc Bạch-Đới-Hoàn Thụy-Lâm chuyên chữa các bệnh xa huyết bạc, đau giây chằng, có mụn ngứa.

Bốn món thuốc trên là thuốc gia truyền lâu đời đã biết rõ công hiệu của thuốc nên bảo đảm, người bịnh dùng 1 ngày 1 đêm, không thấy khỏi là thuốc không ưa, xin trả lại thuốc còn dở, lấy lại tiền đã mua, ai ở xa mua tại Đại-lý gửi về bản hiệu xin hoàn lại đủ tiền bằng ngân phiếu, ai không trả lại thì vừa mất tiền lại là khờ, là dại, đắc tội với thế nhân. Thưa quý vị như vậy là quảng cáo nói thực để giúp bệnh nhân nghèo cũng như giàu tiêu tiền đúng theo ý muốn, giữ uy tín mãi về sau, không phải là lời quảng cáo chỉ biết lợi mình. Mong các vị thân chủ hiểu dùm.

Nhà thuốc Đông-y **THỤY-LÂM** 191 Gia-Long Saigon thành thực cám ơn

Nhơn-Hòa

Số 184/4 Lê quang Định—Gia-định
(số cũ 68)
Nhận sơn và sửa chữa các loại xe có máy xe đạp.
Bán đồ phụ tùng
Tiếp khách vui vẻ, lễ độ

TỐN ÍT TIỀN
mà khỏi dứt căn

Bị Nhức mỏi, phong, tê thấp tốn hàng mấy chục ngàn không khỏi nên mua ngay thuốc « CẦU BẢY » về uống thời chẳng tốn bao nhiêu mà bệnh sẽ khỏi dứt căn, có bán tại số nhà 406/B Lê-văn-Duyệt Saigon.
(Cần Đại lý khắp nơi điều kiện dễ dàng).

Bố cáo

Ngày thứ Năm 3-12-59, lúc 8 giờ 30 sáng, tại sân Sở Dụng-Cụ Ngoại Viện Khánh-Hội, sẽ bán đấu giá công khai :
— 27 công xa hiệu : JEEP WILLYS — LAND ROVER — STATION WAGON — Vận tải nhẹ : DODGE, CHEVROLET — Võ xe hơi — Bình điện, của Tổng Nha Ngân-Sách và Ngoại-Viện xa thải.
CHÚ Ý : Không bảo đảm — Trả tiền mặt — Phải trả thuế quan — Thêm 10% sở phí phụ trội.
XEM : Ngày 2-12-1959, trong giờ làm việc, tại địa chỉ trên.
Chủ Sự Phòng 2 Nha Trước Bạ

BỒNG-LAI ĐẢO
GALAPAGOS
- NƠI TỤ TẬP CỦA NHỮNG NGƯỜI MUỐN TRỐN VĂN MINH.
- GIANG SƠN CỦA GIỐNG VẬT THỜI KHUYẾT SỬ CÒN SỐNG SÓT.

AN TÔN

(Tiếp theo)

Duy Be bước tới cửa. Trong nhà một bóng người vụt xuất hiện ở đầu thềm, tay lăm lăm khẩu súng. Người chủ nhà đăm đăm nhìn khách lạ một hồi lâu, rồi mới từ từ hạ súng xuống ra mở cửa, và hỏi :

— Anh là người Pháp đó hả ? — Giơ khẩu súng cho Duy Be — Ở đây họ tới quấy nhiễu tôi luôn. Chẳng trừ giờ nào. Thôi vào đi.

Bây giờ Duy Be mới kịp chú ý tới người chủ nhà, Sạc-Quy-Be. Ông ta mặc độc chiếc quần ngắn, ở trần, tóc trắng phau. Ông Sạc năm nay tám mươi hai tuổi. Trông ông như một Tarzan.

Bước qua ngưỡng cửa vào khu vườn, Duy Be kinh ngạc, trố mắt nhìn : Dưới bóng mát một cây dừa, hàng chục con rùa khổng lồ, nằm lù lù như những tảng đá. Con lớn nhất theo lời ông Sạc — đã sống ngót trăm năm nay rồi, cao 70 phân, vòng thân rộng 366 phân, vòng quanh chân 56 phân. Nặng : 300 ký. Chính cái tên Galapagos của quần đảo này là lấy tên của những con rùa đó.

Ông Sạc nói với Duy Be :

— Độ tôi đến đây — Năm 1929 — Dân cư còn thưa thớt, họ ở trong những túp lều dài dác trên sườn đồi. Còn một phần lớn của hòn đảo này — 50 cây số đường kính — là giang sơn của loài thú bốn chân, bạn thiết của loài người, nhưng chúng đều là thú hoang cả. Trên đảo Galapagos này có cả thảy bảy mươi bảy loài chim khác nhau.

Duy-Be theo ông Sạc vào nhà. Anh tạm trú ở đây để ngày mai bắt đầu đi thăm thú hòn đảo Santa Cruz.

ooo

Những cảnh lạ lùng nhất trần gian

Sáng sớm hôm sau, mặt trời vừa ló rạng đông, ông Sạc xách súng, Duy-be xách máy quay phim, họ lên đường. Hai người tới một khu đồi sỏi. Duy-be cầm máy, thu vào ống kính những con kỳ đà biển khổng lồ, trên lưng một hàng vây dài dựng đứng, đang bò lổm ngổm trên những hòn đá ong. Những chú kỳ đà này bé cũng phải dài tới một thước ; Có con lớn tới hai thước.

Quay xong cảnh này, Duy Be và Sạc lại đi ngược lên mạn ven rừng. Tới một bãi rộng có những thứ cây như cây xương rồng màu xanh rêu mọc chi chít xen vào kẽ đá ở xa nhìn, người ta có cảm tưởng đây là cỏ.

Trên bãi có vô số những con chim «Fregate de Tower» một loại chim chỉ làm tổ ở đảo Tower. Loại chim này, con đực có một cái bọng to ở dưới mỏ, màu đỏ chót. Hễ khi nào con chim «Fregate de Tower» đực đi gạ mái thì cái bọng đỏ đó kêu lên những tiếng «ròng» để lấy le. Lạ là nếu không có tiếng kêu của cái bọng đỏ ấy thì con đực không sao đến gần được con cái. Vì thế cho nên khi nào có một con cái mà có hai ba con đực thì chúng phải thi nhau kêu cho tiếng có vẻ quyến rũ.

Quay xong cảnh chim «Fregate de Tower», ông Sạc dẫn Duy Be ra bờ biển. Duy Be gặp một lũ trẻ nhỏ đang vui đùa rỡn sóng bên những con bãi cầu. Trên bãi cát, 1 chú bé tóc vàng độ 5 hay 6 tuổi đang nghịch kéo đuôi 1 con kỳ đà.

Bên bờ đá bên kia những con chim Cormoran đứng rỉa mình, xòe 2 chiếc cánh ngắn ngủn ra đập gió.

Khi hoàng hôn buông xuống khu đồi Duy-be và Sạc trở về. Mặt trời xuống dần dần đỏ rực ở chân trời rồi lặn sâu xuống đáy biển. Trên đảo chỗ nào cũng hiện ra cảnh thanh bình, thơ mộng.

Đêm đến, gió thổi lành lạnh. Từ những căn nhà của các người Đức, đã loáng dần vào đêm khuya.

Những con người trốn văn minh

Đảo Galapagos có đủ giống người của các nước Âu châu như : Anh, Pháp, Đức, Mỹ, Bỉ, Tân Tây Lan, Na uy, Thụy sĩ. Những người này là những kẻ ghê tởm nền văn minh cơ khí ngày nay, bỏ cuộc đời ồn ào thành thị, trốn văn minh, tìm tới Galapagos để sống gần thiên nhiên hơn.

Họ sống ở đảo này, họ sinh con đẻ cái ở đảo này. Những đứa trẻ ở Galapagos, đều khỏe mạnh và hồn nhiên. Chúng không hề biết tí gì về nền văn minh máy móc. Chúng chưa từng được thấy đoàn xe lửa thật sự

(Xem tiếp trang 2)

Rùa khổng lồ Bồng Lai đảo nặng : 300 ký, vòng thân tới hơn 3 thước.

LƯỢM LẶT

Truyền tin bằng hành tinh nhân tạo

Ở New Jersey người ta đang kiến trúc một đài truyền và nhận điện tín bằng vô tuyến điện thoại nhờ sự trung gian của những hành tinh nhân tạo.

Máy chữ điện : ánh sáng điều khiển

Người ta mới sáng chế ra một loại máy chữ để cho các người bị tê liệt dùng. Khi nào tia sáng ở chiếc đèn đặt trên đầu bệnh nhân chiếu vào một chiếc nút bấm làm bằng thứ phim ảnh điện thì chiếc máy tự động đánh thành chữ. Nhờ thế mà bệnh nhân, dùng bắp thịt ở đầu hay cổ để đánh máy này. Nếu tập quen, một người tê liệt dùng máy này có thể đánh 30 chữ trong một phút.

Một thứ thuốc mới trừ vi trùng

Nay mai, sẽ có bán trên mọi thị trường, một thứ thuốc lỏng dùng để trừ vi trùng trong quần áo, trong rau hoa quả. Đó là chất Ni-tờ-rát bạc giao trạng thể (Nitrat d'argent colloidal), thứ thuốc này còn có thể dùng để rửa nhà quét tường, rửa đồ dùng, để trừ vi trùng và ruồi muỗi.

TÌM VIỆC

Nữ sinh có bằng Tú Tài toàn muốn kèm trẻ tại tư gia xin hỏi ông Vạn Mười 505/10 Đại lộ Trần Hưng Đạo Sài-gòn.

— Thanh niên học lớp đệ Nhì Pétrus-Ký, có bằng T.H.P.T, muốn kèm trẻ em tại tư gia bậc tiểu học hoặc luyện thi vào Đệ thất. Địa chỉ : Cạn Minh Trang số 87 Nguyễn thiện Thuật Saigòn.

—Học sinh ban Tú tài Nhận kèm trẻ em nơi tư gia từ đệ tứ trở xuống đến bậc tiểu học thơ Cậu Hoàng nam 27 Nguyễn Huệ gia định.

— Học sinh đệ nhị nhận dạy tại tư gia từ đệ ngũ trở xuống (trưa hoặc chiều) về các môn Anh hay Pháp Toán Lý Hóa. Địa chỉ : Vũ Chất 682/7 Phan-thanh-Giản Sài-gòn

Nhân bài NÓI VỀ THƠ QUANG DŨNG
ĐĂNG TRÊN BÁO SINH-LỰC SỐ 10
- SỰ THIẾU SÓT CỦA NGƯỜI SAO LỤC ĐÃ THỦ TIÊU TẤT CẢ CHẤT NHẠC TRONG THƠ QUANG DŨNG.
- Ý NGHĨ CỦA CHÚNG TÔI KHI VIẾT LOẠT BÀI NÀY.

bài của PHAN KHANH

(Xem từ số báo ra ngày 23-11-59)

(Tiếp theo)

Về trường hợp bài « Tây Tiến » và « Quán bên đường » cũng có một vài khiếm khuyết nhỏ mà tôi thiết tưởng rằng phần lớn những ai đã từng được nghe thơ Quang Dũng đều có thể nhận thấy. Bài « Tây Tiến », một là ông Nguyễn Thanh Thy đã chép lộn, hoặc giả là ấn công đã xếp làm : bốn câu thơ mở đầu :

Sông Mã xa rồi Tây Tiến ơi !
Nhớ về rừng núi nhớ chơi vơi
Sài Khao sương lấp đoàn quân mỏi
Mường Lát hoa về trong đêm hơi.

Lại thấy xếp xuống phía dưới nên khiến cho ý thơ mất sự chuyển tiếp. Ngoài ra câu :

Mắt trừng gửi mộng qua biên giới
Đêm mơ Hà-nội giáng kiều thơm

người viết về Quang Dũng trong báo Sinh Lực đã chép nhầm ra là :

Mắt trừng gửi mộng qua biên giới
Đêm **nhớ** Hà-nội giáng kiều thơm

Về sự sai lầm này, tôi cho rằng ông Thy có lẽ không thể sao phạm phải. Có thể là do sự sơ xuất đáng tiếc của ông, hoặc do lỗi của ấn công mà thôi. Người ta đã thấy giá trị của hai câu chênh lệch hẳn : chữ « nhớ » trong câu « Đêm nhớ Hà nội giáng kiều thơm » chẳng những đã làm giảm mất cái đẹp của ý thơ tác giả diễn tả, mà lại còn thủ tiêu tất cả chất nhạc trong cả một đoạn thơ ấy.

Bài « Quán bên đường » theo ông Trần Khắc, anh S Q và tôi được biết thì ông Thy đã ngắt câu sai ở đoạn cuối. Ông Thy chép :

Tiễn nước trả em rồi, nắng gắt
Đường xa xa mờ mờ núi và mây
Hồn linh vương qua vài sợi tóc
Tôi thương mà em đâu có hay

Chính ra là :

Tiễn nước trả em rồi,
Nắng gắt đường xa xôi
Mờ mờ núi và mây
Hồn linh vương qua vài sợi tóc
Tôi thương mà em đâu có hay.

xxx

Viết bài nói về một ít bài thơ của Quang Dũng nhân bạn đồng nghiệp Sinh Lực nêu lên chúng tôi nghĩ rằng không những chỉ làm một công việc chiều theo ý muốn của một số độc giả vốn quen thuộc với thơ Quang Dũng, để nêu ý kiến bổ khuyết những điểm sai lầm của một vài người đã vô tình mắc phải khi sao lục thơ ông cũng như những thơ của các người khác mà còn — như chúng tôi đã nói trong mấy bài trước — lưu lại một đôi nét về thi ca trong giai đoạn đầu của kháng chiến, khi những thi ca ấy không có hy vọng gì tồn tại trong vùng Cộng Sản.

Ngoài ra cũng còn một điều cần nên nhấn mạnh.

— Trong kháng chiến dù sống trong vòng lưới Cộng sản, Quang Dũng vẫn không chịu bó mình đi theo chiều hướng văn nghệ của họ.

— Và thơ của ông, dù bị cấm lưu hành, nhưng vẫn được quần chúng truyền tụng.

Bởi những lẽ ấy, làm cái công việc sưu tập này, cho đối chiếu những bài đúng, bài sai, sau khi dò hỏi những giới thân cận của Quang Dũng, chúng tôi không ngoài mục đích bảo tồn thi nghiệp của 1 người mà chắc rằng thi nghiệp ấy sẽ bị tiêu diệt ở trong vùng Cộng sản, hoặc lâu ngày sẽ bị tam sao thất bản, hoặc chính nó sẽ bị tác giả — vì sự bức bách của Cộng Sản chối bỏ những đứa con tinh thần của mình, như một số lớn các văn nghệ sỹ khác ở bên kia lằn mức, sau thời gian chỉnh huấn. Đồng thời cũng là một công đôi ba việc : góp một ý kiến nhỏ mọn cho những ai sau này muốn sưu tầm hay nghiên cứu về thi ca trong thời gian ly loạn vừa qua.

— HẾT —

SỐ 47 **Truyện gián điệp kỳ tình mạo hiểm**
Phóng tác của TRẦN THIÊN THANH

Vì tính chất thời sự của câu chuyện, chúng tôi xin ân cần nhắc lại rằng, đây là một chuyện hoàn toàn tưởng tượng, nếu có những sự trùng hợp thì chỉ là một sự ngẫu nhiên ngoài ý muốn của tác giả.

PHẦN THỨ HAI

IV

(Tiếp theo)

Liên Hương đặt chân vào trong phố tối. Nàng rút chiếc đèn bấm nhỏ ra, chiếu lên những khuôn cửa để tìm số nhà. Rồi nàng lẩm bẩm tính để xem còn phải qua bao nhiêu căn nhà nữa thì tới chỗ hò hẹn.

Nàng nghĩ tới Kha, và tự hỏi rằng không biết chàng đang làm gì, đang nghĩ gì ? Nàng có vẻ như lo ngại. Nàng cảm thấy sự nguy hiểm bao trùm chung quanh nàng, như cái bóng tối của phố phường Nàng bước vào càng để muốn biết sự gì sắp xảy ra và để xua đuổi những sự ám ảnh ghê sợ đang dày vò tâm hồn nàng.

Nàng dừng trước căn nhà số X. Nhà làm theo kiểu vì la chệt, thấp lụp xụp, giống hệt như những căn lân cận. Mỗi căn nhà có một cái vườn nhỏ ở phía trước.

Nàng gõ cửa và lắng nghe tiếng giày lẹt sẹt ở phía trong. Cửa mở. Nàng tiến vào một lối đi tối mò mò. Nàng nghe thấy tiếng cửa khép. Vẫn không có một chút ánh sáng.

Cụ Đào dựa lưng vào thành ghế, nhìn nàng !

— Cô Liên Hương, Rất sung sướng được gặp cô bữa nay. Trông cô hơi có vẻ bối rối như lo sợ một điều gì thì phải. Nhưng xin cô yên chí, mọi công việc sẽ thu xếp ổn thỏa.

— Cám ơn cụ. Và xin nói trước là cháu không có nhiều thì giờ. Shin Wa về nhà vào khoảng nửa đêm. Nếu cháu ở đây lâu, hắn sẽ nghi ngờ.

— Không sao. Tôi đã tính toán cả rồi. Cô sẽ về trước nửa đêm.

Cụ dẫn nàng vào một căn phòng nhỏ nhưng trang hoàng rất lịch sự. Có một bàn giấy, một máy điện thoại. Cụ kéo ghế mời Liên Hương ngồi.

Liên Hương cảm thấy yên dạ. Cụ Đào hỏi :

— Thế nào..

— Dạ thưa cụ chưa có gì mới lạ cả. Shin Wa khôn ngoan lắm. Hắn tính toán từng bước, hình như hắn có vẻ sợ hãi lắm lắm. Hắn nói với cháu rằng, hắn sẽ rời Sài gòn trong vòng ít bữa nữa ; hắn còn cho biết thêm công việc của hắn coi hồng bỏng không cả, hắn bắt buộc phải đi. Hắn đã thề với cháu rằng, hắn vô cùng thất vọng vì không thể mang cháu đi theo được Hắn cũng lại còn nói thêm rằng, trước kia hắn hy vọng được ở lại một thời gian để có thể cưới cháu làm vợ, sau khi cháu dứt khoát được với Kha, nhưng lệnh trên buộc hắn phải rời bỏ Sài-gòn ngay hắn không thể làm thế nào được Hắn đang ở vào một ngõ bí.

Rồi cụ mỉm cười im lặng.

Liên Hương nói :

— Cụ làm ơn cho cháu biết. Kha bây giờ ra sao ? Cháu sợ cho anh ấy lắm ! Không giờ phút nào là cháu không nghĩ đến anh ấy.

— Cô đối với Kha như thế là chu đáo lắm ! Cô lo cho Kha thế nào, thì chúng tôi cũng lo Kha như vậy. Xin cô đừng ngại. Chúng tôi đã có kế hoạch bảo vệ Kha. Chắc Lê Đe cũng đã cho cô hay rằng, bọn chúng biết Kha dúng tay vào việc hạ sát Lý Vinh nên chúng nhất quyết tìm cách trả thù.

Giọng Liên Hương run run :

— Thế tính mạng anh Kha nguy hiểm thường trực bên mình. Tuy nhiên khi có cách đối phó hữu hiệu, thì chẳng nên quá lo ngại.

Cụ Đào tiếp lời sau một nụ cười :

— Đã có người trông nom Kha cẩn thận, một người rất can trường, dày kinh nghiệm. Đó là Vĩnh Điền. Chắc là hắn sắp có tin tức mới loan báo cho tôi. Và khi ấy tôi sẽ cho biết việc gì phải làm.

Cụ cười lớn :

— Thật là một sự ngộ nghĩnh nhất trần đời. Đây là lần đầu tiên tôi dùng công việc của người vợ để bảo vệ tính mạng cho người chồng. À mà nhân tiện gặp cô đây, tôi xin hỏi, gã Shin Wa có giấy thông hành ngoại giao thật không ? Tôi cam đoan là giấy thông hành giả.

Liên Hương đang bối rối về chuyện Kha, nên cứ gật đầu bừa :

— Dạ thưa cụ, có lẽ thế.

Như biết rõ ý nghĩ của Liên-Hương, cụ Đào an ủi nàng :

— Tôi đã bảo cô đừng nên quá lo ngại mà. Vĩnh Điền là một con người rất cừ khôi, giao phó việc gì cho hắn tôi cũng tin chắc là sẽ thành công.

(Còn tiếp)

GA-RY-CỐP LÚC THIẾU THỜI
VÀ KHI CHẬP CHỮNG BƯỚC LÊN MÀN ẢNH

của V. NGÂN UYỂN

(Tiếp theo)

Thấy Gary, hai chàng nọ sửng sốt:

— « Ê, cu cậu ».

Một chàng thốt :

— « Cu Còm đấy phải không ? »

Chàng kia phụ họa :

— « Sao ốm nhom thế bồ, chắc bồ không được ăn uống đều đặn phông ? »

Nghe tiếng quen quen, Cooper nhìn hai tên cao bồi rách rưới từng hai chiếc mũ cao bồi méo mó úp tùm xụp như mũ phở, và chiếc má hô hác bầm tím của một tên, chàng vui vẻ :

— « Ê, tao biết các cậu, chăn bò ở Montana phải không, đúng rồi con của luật sư X đây mà Jimmy Galen và Jimmy Calloway ! !

3 đứa con cưng của hai nhà luật danh tiếng bước vào một tiệm giải khát để bàn tính công việc.

Jimmy Galen và Calloway rủ Gary đóng phim, Galen ra vẻ thành thạo :

— Đóng phim khó các gì đâu, này nhé : Thay vì ngồi như trời trồng trên yên ngựa mà phóng nước đại, thì cứ để ngựa quật mình ngã, thay vì vật ngã bọn thì để bò quật ngã lại, đáng lẽ lái xe như bay thì để xe lật 4 vó lên trời, thế là ăn tiền.

— Thế mà mấy bách (theo tiếng lóng của cao bồi) một ngày đấy nhé, ngon chưa ! — Calloway phụ họa

— Úi sùy, Gary nói, từ William S. Hart, Hoot Gibson và Tom Mix là các « anh hùng » miền Tây (Montana) ra thì tụi cao bồi Hô ly vọng ra cái quái gì. Trong chúng cưỡi ngựa như phải gắn bằng nhựa cho khỏi ngã. Thật đáng ghét !

V. Được đóng vai phụ

3 giờ một đoàn lối 30 chàng dự cuộc thi... tuyển lựa tài tử các vai cao bồi phụ xếp hàng đợi trước phim trường. Trong đó có bộ ba Gary, Galen và Calloway - Gary nổi bật và được chú ý hơn cả, một người không ăn mặc cao bồi, Gary đoán là ông trưởng ban tuyển lựa, ngó khắp lượt và để ý kỹ Gary, chiếc bút chì trong tay ông ngừng trước mặt Gary — Galen và Calloway tiến lại đề... ủng hộ Gary, tay kỵ sỹ cự phách của Montana, Hai anh em Galen biết rằng ông Giám đốc có một con ngựa bất kham bực nhất mà chỉ có thể Gary là điều khiển nổi. Họ mừng thầm và biết chắc rằng Gary đã lọt vào tầm mắt của « sừ » giám đốc.

Nhìn cái tướng hiên ngang của Gary ông chủ hãng phim vừa ý lắm.

— Ô kê, ô ke, tốt lắm, người này trúng tuyển ; tôi sẽ sắm cho bộ đồ cho thích hợp. Thôi, còn tất cả thì xin mời về.

Thế là Gary được trở nên một diễn viên màn ảnh từ đây, dù là một vai phụ nhưng cũng hơi hơi quan trọng chứ không phải như một cái bóng hiện ra rồi mất ngay trên màn bạc như một số vai phụ khác. Tuy nhiên Gary cũng hậm hực cho 2 anh bạn thiết của mình.

VI) Vai trò của Gary

Mới đầu, Gary chỉ được 5 dollars (1) một ngày sau vì nhờ ở tay thuật ngã ngựa « trong khi diễn xuất với những nét phô diễn rất... ciné ; chàng được tăng lên 10 dollars. Và dĩ nhiên, thêm tiền thì thêm việc ; ngã ngựa không cũng chưa đủ, Gary còn phải ngã ngựa theo cùng với ngựa, mà lại phải nằm dưới ngựa thật: là nguy hiểm, nhưng nhờ tài lanh lẹ, Gary không đến nỗi mang tật.

Có khi Gary phải chiến đấu mãnh liệt với những tên « gian » trên xe đang chạy, nhiều khi phải vật lộn với đấu thủ trên mui xe, chơi vơi như trên một ria giốc, xảy chân một chút là vong mạng

Lúc lãnh 5 dollars một ngày, Gary « được » đánh lộn trong phòng, trong góc nhà bây giờ ăn 10 dollars, chẳng phải dám đa thật sự trước ông thầu hình với những quả phật thủ rắn chắc và những bàn ghế gãy.

(Xem tiếp trang 2)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Cần một người thư ký

Phóng tác của TR. THIÊN THANH

« Nữ văn sĩ cần một người có khả năng giúp việc mình. Hỏi cô Linh Đài số 018 đường Phan bội Châu ».

Theo địa chỉ này, Minh đã tới một tòa nhà lộng lẫy, chung quanh có sân lát đá sỏi, có bồn cỏ, vườn hoa trông thật tươi mát. Đang đứng ngẩn ngơ vì không biết có nên vào chốn sang trọng ấy không, thì có một người làm ở trong nhà tiến ra. Sau khi nghe chàng trình bày bèn ta dẫn chàng vào phòng khách. Mắt chàng hoa lên khi quan sát những đồ vật trong căn phòng. Toàn là những thứ thượng hảo hạng. Sàn đá hoa giải thảm, kết hình những chữ : Phú, Quí Thọ, Khang, Ninh. trông ngang dọc như một bàn cờ tướng khổng lồ mà quân hai bên đã dàn thành trận thế. Trên tường rủ xuống những tấm nhung màu huyết dụ. mỗi góc lại có một ngọn trúc đài, và dù ban ngày đèn cũng vẫn thắp sáng, tỏa xuống những làn ánh sáng mờ ảo. Cách bày biện cũng tối tân khiến Minh có cảm tưởng như mình lạc loài vào một tư thất của một vị quan to nào.

Có tiếng dép lẹp kẹp ở phía buồng bên. Minh ngước mắt trông lên. Một cô gái trẻ măng ăn mặc hệt như Françoise Sagan khi cưỡi ngựa và tóc xõa xuống hai bên như liễu rủ. Nàng tươi cười hỏi khách lạ :

— Thế nào, ông chờ có lâu không ? Ông có việc gì cần hỏi.

Bị cái nhìn thu hút của người đẹp, Minh lúng túng đáp :

— Dạ... Thưa cô tôi có đọc mục Rao Vặt trên báo thấy nói rằng ở đây cần một người thư ký giúp việc.

Không kịp để Minh nói dứt câu, nàng tiếp lời :

— À. Phải. Thế ra ông là người mà tôi đang cần. Mời ông ngồi, tôi xin thưa chuyện... Đây này, tôi định viết một cuốn trường thiên tiểu thuyết, và đã viết được vài ba chục trang. Nhưng chưa hết chương đầu tôi đã thấy ngán cái công việc này quá xá ! Có nhiều cái phiền phức lắm. Tôi cảm thấy thiếu dụng ngữ để đặt câu, nên thường có những danh từ trùng nhau. Tôi cần người khả năng để giúp đỡ, tra cứu danh từ, làm cho câu văn gọn ghẽ, trôi chảy. Công việc đòi hỏi một người có một trình độ văn hóa khá, hơn nữa lại có khiếu về văn nghệ. Nếu ông xét thấy rằng ông có thể làm được thì tôi rất sung sướng để mời ông cộng tác. Về số tiền thù lao, tôi sẽ trả ông xứng đáng với công việc. Ông đừng ngại những chuyện ấy. Chắc ông cũng có thể thông cảm được rằng, công việc sáng tác của tôi chỉ mục đích góp một chút gì vào vấn đề văn nghệ để thỏa mãn cái ý thích của tôi, chứ còn chuyện tiền nong thì không thành vấn đề.

Minh không ngờ rằng số mình lại hên đến thế ! Số lương hàng tháng do nữ chủ nhân đề nghị đã vượt qua con số mà chàng dự định. Chàng nghĩ rằng mình đã có quí nhơn phù trợ.

Minh cũng là một tiểu thuyết gia. Chàng vừa cho in một cuốn truyện, phát hành hai ngàn cuốn. Nhưng nhà xuất bản chưa trả chàng một đồng nào. Ông ta đã nói với chàng một cách rất thành thật :

— In cuốn sách của ông tôi cầm bằng như chơi một canh bạc, và tôi xin khuyên ông cũng nên có một thái độ giống tôi. Canh bạc ấy sẽ mở vào cuối năm, khi cuộc thi văn chương kết liễu. Nếu sách của ông trúng giải ấy là chúng ta đã vớ được một canh bạc to vậy. Sách sẽ bán chạy. Và tới lúc đó tôi mới có thể tính đến chuyện tiền nong với ông được. Còn bây giờ thì.

Nhà xuất bản giơ hai tay ra làm hiệu. Minh phát ngán chẳng buồn nói thêm một lời nào nữa. Và cũng từ ngày ấy, cuốn truyện của chàng được tung ra thị trường một cách không kèn trống, nằm ngơ ngác ở trong các hiệu sách. Chàng đã có nghe ngóng để xem tin tức cuộc thi ra sao, nhưng các giám khảo xem chừng bí mật lắm. Cùng gửi dự thi với chàng có tới ba bốn trăm tác phẩm khác đủ loại : kịch, nhạc, họa v.v..., Làm sao mà có thể chờ đợi được đến cuối năm, khi trong túi tiền cạn dần. Hàng trăm thứ chi tiêu đổ lên đầu. Tiền nhà, tiền cửa, tiền xe buýt, tiền cơm tháng, tiền thợ giặt. Ủi chao, cái cảnh văn sĩ nghèo thật khổ ! Đúng như lời ông Tú Xương đã tả : «Văn chương lắm khi tiền nước mắt, chạy ăn từng bữa toát mồ hôi ! ».

Cho nên kiếm được công việc tạm bợ này, Minh cũng thấy yên dạ. Mỗi ngày, chàng chỉ việc ngồi đánh máy theo như lời cô chủ đọc, hay có khi đánh lại những bản thảo mà trong đó đầy dẫy những phốt chính tả. Chàng thấy rằng cô chủ giỏi ngoại ngữ, nhưng tiếng mẹ đẻ lại rất kém. Cô ta đã nói thật : thiếu dụng ngữ để dùng trong khi viết chuyện. Một điều đáng buồn cho chàng hơn nữa là chuyện của nàng thiếu sự chuyển tiếp, có khi những trang viết hôm trước không ăn nhập gì đến những trang viết hôm sau. Chàng bèn đưa thắc mắc ấy ra hỏi cô chủ :

— Thưa cô, trong khi viết chuyện này hình như cô không soạn một dàn bài ?

— Dàn bài. Làm sao tôi có thể làm một dàn bài được ? Tôi biết thế nào được những chuyện gì sắp xảy ra ngày mai. Nhân vật trong truyện đều là những người có thực, tôi phải để cho họ quyết định chứ.

Minh biết lắm Họ, những nhân vật, là những con người hiếu động, nghề nghiệp, thói quen, chỗ ở, thay đổi luôn luôn trái hẳn với nữ tiểu thuyết gia trẻ tuổi này chỉ biết quanh quẩn một vài khu phố lớn ở Sài gòn. Cũng vì thế, đôi khi Minh đã trở thành một người hướng đạo bất đắc dĩ đưa nàng đi khắp nơi trong thành phố để lấy thêm những tài liệu sống bồi dưỡng cho tác phẩm thêm phần phong phú. Minh rất thích thú những cuộc đi ấy. Chàng đã nghĩ rằng Linh Đài là một cô gái hoàn toàn mới, người Việt Nam nhưng tư tưởng đặc Pháp, khác hẳn với những ngày đầu, chàng đã dò chừng rằng nàng là một cô gái nếu không điên khùng thì cũng gàn dở. Nhưng bây giờ thì hai người đã có vẻ hiểu nhau lắm. Đối với nhau như tình bè bạn chứ không phải cô chủ với gã thư ký. Tuy nhiên, Minh vẫn cảm thấy có sự gì cách biệt. Phải chăng là vì một người quá giàu, một người lại nghèo rớt mồng tơi.

(Xem tiếp trang 2)

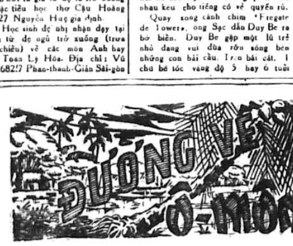

SỐ 44 **Truyện dài của Đặng-Thị THANH-PHƯƠNG**

(Tiếp theo)

Nhìn chúng bà chỉ muốn những gương mặt bé nhỏ kia đừng bao giờ sầu tủi, bà ao ước chúng cười, chúng vui sướng để bà quên rằng chúng là những đứa trẻ của bốn phương lạc lõng được dồn cả về đây...

oOo

Một buổi chiều sau khi đưa Liên lên hiệu cắt tóc vì cần đợi một người bạn hẹn đến nhà nên Hồng trở về nhà toan xem báo cho đỡ sốt ruột, giữa lúc vừa cầm tờ báo bỗng có tiếng đàn bà gọi cổng, cho rằng có người nhà của Cúc đến chơi nên Hồng không buồn nhìn ra, nhưng tiếng gọi lại vẳng to hơn làm Hồng khó chịu tò mò nhìn ra. Chợt Hồng giật mình nhận ra người ấy không ai ngoài mụ Thứ.

Thấy mụ lên bất thình lình Hồng không khỏi lo ngại. Cúc đã mở cửa mời mụ vào nhà trông thoáng thấy Hồng mụ đã bô bô lên ngay :

— Khiếp quá, đi tìm mất mấy nhà ! nhọc cả người.

— Dì lên có việc gì mà lại không báo trước để cho người ra đón ? May tìm được nhà chứ không có phải phiền không !

Bỏ nón xuống đất mụ bảo Cúc :

— Cho bà tách nước, khát quá !

Và quay lại hất hàm mụ hỏi Hồng :

— Chị ấy đâu ?

— Nhà tôi đi phố vắng ! Thầy ở nhà đã khoẻ hẳn chưa dì ? mấy hôm mong thư mà chẳng thấy.

— Thầy khỏi lâu rồi, nhưng vài hôm nay đã bắt đầu uống thuốc bổ, thầy có gửi thư lên cho anh đây.

Đưa cho Hồng phong thư xong mụ nhích ghế lại gần làm vẻ thân mật thì thầm :

— Tôi lên đây là vì... chuyện ấy, bây giờ nhân tiện chị ấy vắng nhà anh nên đưa tôi đi, có được không ?

Hồng hạ giọng :

— Được, nhưng dì đã nghĩ cách đối đáp khi nhà tôi nó hỏi chưa ?

Mụ cười :

— Anh không phải ngại điều ấy, tôi sẽ nói rằng thằng bé là con người trong họ, vì nghèo không nuôi nổi nên gọi cho tôi, thế thôi ! Chỉ cần anh chỉ chỗ cho tôi đến đem về là đủ, còn anh, anh cứ làm như không dính dáng gì cả.

Sắc mặt có chiều suy nghĩ, Hồng đáp lừng chừng ;

— Cũng được !

Và ngồi im, thấy dáng điệu của Hồng mụ Thứ ngạc nhiên :

— Thế nào ? anh lại đổi ý rồi ư ?

Hồng vội ngửng lên, đáp ;

— Nào phải thế, nhưng tôi đang nghĩ đến nó !

— Còn nghĩ gì nữa ? Cứ chỉ cho tôi, tôi đến đón nó về là xong chuyện còn đắn đo gì nữa ? Tôi sẽ bảo với mọi người rằng nó là con nuôi của tôi thế thôi !

— Dì đã nói chuyện với thầy tôi chưa ?

— Có tôi nói rồi, thầy ừ ngay nên tôi mới lên. Thế nó ở nhà ai, tìm có dễ không ?

— Nó ở Cô nhi viện, để tôi đưa dì đến ! Nhưng trước khi giao nó cho dì, dì phải hứa với tôi rằng không bao giờ được hở môi nói sự thật với ai, dì phải nuôi nó như con đẻ của dì vậy. Sau ngày nó khôn lớn tôi sẽ nâng đỡ cho nó ăn học.

Chỉ sợ Hồng làm khó mình điều gì, mụ gật gật đầu lia lịa

— Được, anh không phải lo, nếu tôi không thực bụng giúp anh thì tôi đã không sốt sắng đi ngay như thế này ?

Nhìn đồng hồ tay Hồng bảo mụ :

— Bây giờ dì phải dả vờ bảo con Cúc rằng dì ra đằng này thăm người nhà. Nhưng dì cứ đi trước rồi đợi tôi ở đầu phố, tôi sẽ đem xe đón dì cùng đi như thế tiện hơn.

Mụ vâng lời vào trong thay áo xong đứng nói chuyện vớ vẩn với Cúc một chốc rồi đi ra. Mụ đi một lúc Hồng cũng lấy xe đi nốt, vì Hồng đi vắng luôn luôn nên Cúc không mảy may để ý đến hành động của chủ.

Xe đến đầu phố Hồng ngừng lại đón mụ Thứ và thẳng đường đến chỗ nuôi bé Thủy. Đến nơi Hồng dặn dò mụ Thứ còn mình thì ngồi chờ ngoài xe. Độ nửa giờ sau mụ đi ra tay ẵm thằng bé còn ngấn nước mắt trên má, câu thứ nhất là khi gặp Hồng mụ phàn nàn người ta hỏi kỹ càng quá. Không để ý đến câu mụ nói, Hồng chăm chăm nhìn con như muốn tìm xem nó có một nét nào khả dĩ giống mình hay không, mãi lúc thấy mụ loay hoay mở cửa xe Hồng mới xực như người vừa tỉnh. Chép miệng Hồng lẩn thẩn hỏi mụ :

— Không biết sau này nó có biết tôi là bố nó không nhỉ ?

Mụ vội gạt đi ngay :

- Anh rõ khéo lo xa, đến đâu xâu đấy, việc gì cứ phải nghĩ ngợi lôi thôi.

Nhận thấy mình cũng vô lý, Hồng gãi đầu chặc lưỡi như muốn xua đuổi những ý nghĩ không đâu đang ám ảnh óc mình.

Bỗng Hồng bảo mụ Thứ :

— Dì nên nghĩ cho nó cái tên khác để tiện gọi vì chữ Thủy là tên mẹ nó gọi chệch ra ; chữ đệm là tên tôi, cả hai chữ ấy ghép lại tôi... tôi không muốn gọi đến nữa !

— Được, anh đã muốn thế thì từ nay cứ gọi nó là thằng Lợi thế xong. Thôi ta về chứ ?

— Ừ, về cũng được !

Định bụng đến gần nhà sẽ đỗ xuống cho mụ về trước nhưng xe vừa rẽ đến đầu phố Hồng bỗng gặp Liên đi bộ về, bất đắc dĩ Hồng phải ngừng xe lại gọi Liên :

— Cô đi vừa lên chơi ngồi cả trong xe, em lên anh đưa về cùng.

Đã nhận ra mụ Thứ, Liên đến cạnh xe toan chào bỗng trông thấy thằng bé, ngơ ngác không hiểu ra sao. Hồng vừa mở cửa xe vội nói đỡ ngay :

— Em lên mà xem mặt thằng bé con nuôi của dì, trông cũng hay hay.

— Ồ, dì xin con nuôi đấy à ?

Mụ Thứ đáp bằng giọng rất tự nhiên :

— Ấy chính vì xin nó nên tôi mới phải lên, mẹ nó có họ với tôi đã nghèo lại cứ năm một nên phải cho bớt đi nghĩ cũng tội nghiệp !

Ngồi ở ghế sau Liên nhỏm lên nhìn thằng bé và khen :

— Trông nó cũng kháu đấy, thôi dì nuôi hộ làm phúc. À còn dưới nhà thầy con vẫn bình yên đấy chứ ?

— Cám ơn chị, thầy dạo này khá rồi.

— Thế dì xuống xe lúc nào mà lại đi cùng với nhà con được ?

— Tôi lên đây lúc gần ba giờ đã về nhà thay sống áo rồi mới đi đón thằng bé. May sao ở nhà mẹ nó ra được một quãng tình cờ gặp xe anh cho đi nhờ nên đỡ phải lẽo đẽo đi bộ một thôi đường.

Xe vào đến cổng Liên xuống trước mở cửa đỡ thằng bé cho mụ Thứ trông thấy Liên nó bỗng đưa cả hai tay đòi theo, Liên nhìn Hồng nói đùa :

— Nó làm như mình là mẹ nó không bằng ! Nào thì ẵm một tý !

(Còn nữa)

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 26-11-1959

YÊU TÌ
của H.H. THỦY

(Tiếp theo trang 1)

Bên kia đường, dáng chừng như chửi đã hơi nhiều mà không thấy cô Me Tây nào thò mặt ra, bà Phủ đã thấy mỏi miệng và đã chán. Bà đứng phân bua một hồi :

— Các ông, các bà nghĩ dùm tôi xem, đường đường tôi là một bà quan, đi lôi thôi đánh ghen, đánh tuông đầu đường đầu ngõ thế này thật nó cũng xấu hổ lắm. Nhưng mà không thế chúng nó không sợ đâu các ông, các bà ạ. Ai lại nhà tôi làm Tri Phủ ở Đinh Dũ, cách đây những bảy, tám chục cây số, mà giữa lúc tao loạn thế này, ông ấy say mê nó... ông cứ bỏ phủ về đây nằm im lìm với nó thôi. Việc quan, việc công là bè trễ cả... tôi không làm ra thì rồi tan nát gia cang ấy chứ lại, có ngày nhà nước người ta đuổi cổ Quan nhà tôi về vườn ấy chứ lại.

Càng phân bua, bà Phủ Đinh Dũ lại càng điên tiết lên, bà the thé bảo cô Sen lực lưỡng có lông mép :

— Sửu... mày vào phá cửa nhà nó ra cho tao... Bắt nó phải ra đây tao xé xác nó ra tao mới nghe...

Sửu.., cô Sen vai u, thịt bắp, vạm vỡ, phốp pháp, lông mày chổi xể và có lông mép, dạ lên một tiếng rồi huỳnh huỵch xách một cục đá chạy vào ngõ. Bà Phủ Đinh Dũ dặn với theo :

— Cái nhà cửa sổ đỏ đó ..

Cô Sen Sửu chạy tốc vào căn nhà có chiếc cửa sổ đỏ. Cô hươi cục đá đập rầm rầm lên cánh cửa gỗ, miệng chửi rầm lên.

Nhưng than ôi, giữa lúc Sen ta không ngờ nhất thì cánh cửa mà nàng đang đập phá đó bỗng mở toang ra, rồi từ trong nhà, một đống năm bảy cô Me Tây theo nhau nhảy phốc ra :

— Cha để mẹ mày.

— Mày dám đến phá nhà mẹ mày à.. ?

(Còn nữa)

Tiếp theo I trang 1

Cầu thủ Việt Nam thiện nghệ về lối dồi bóng từng bộ ba, chiến thuật này sắc lắm, nhưng c lẽ mỗi một bộ ba như thế con cần một người thứ tư cầm trịch, tuy ở phía sau, nhưng có thể nhìn thấy ra những chỗ sơ hở của đối phương để chọc ngay mũi dùi về phía đó. Có như thế thì chiến thuật bộ ba mới thật là ăn khớp với chiến pháp của toàn đội "

Ngôn Luận cũng đã chúc các anh gặt hái kết quả tốt đẹp và thắt chặt tình thể thao thân hữu khắp Đông Nam Á.

● Nếu các bạn căm thù Cộng sản

Các bạn hãy đọc **BÍ DANH** để thấy Cộng sản chỉ là một lũ người đáng thương.

● Nếu các bạn sợ Mác và En-ghen

Các bạn hãy đọc **BÍ DANH** mà xem Lâm-ngữ-Đường cười mũi các lý thuyết gia Cộng sản.

● Nếu các bạn bi quan về tiền đồ nhân loại.

Các bạn hãy đọc **BÍ DANH** để mà lạc quan, để mà nhận thấy rằng bản thể con người bao giờ cũng thắng những tà thuyết.

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi là **Phan văn Để** hiện ngụ tại Cao xá, Tâm Long Tây Ninh có người em tên **Phan văn Thất**, vì y quá chơi bời hư hỏng nên kể từ ngày đăng bá cáo này tôi hoàn toàn không chịu trách nhiệm gì về hành vi của Phan văn Thất nữa.

PHAN VĂN ĐỂ

RAO VẶT

Bán Taunus 17M Luxe, 4 cửa NBV. Hỏi 1045 Trần hưng Đạo, buổi trưa

Cần bán gấp một căn phố mới cất (4x16) ngay mặt lộ, khu yên tịnh đầy đủ tiện nghi, luôn cả đất, có sân rộng để xe, xem nhà trống. Giá nhất định 200.000$.

Xin hỏi Cô Phượng 211/4 đường Nguyễn Huệ Phú Nhuận

GRAMMAIRE và **Đệ nhị Pháp Văn** sẽ khai giảng 1er và 14 Décembre tại trường **Hưng Sơn** 27 Hà xuân Hương Sài gòn

Bán nhà có lầu đúc 5 phòng, đủ đèn nước, nơi yên tịnh Hỏi 80/12 Nguyễn Trãi Chợ lớn

— Miền trung gian

Cảm tạ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ quí cụ, quí ông, quí bà và thân bằng cố hữu đã tận tình tụng niệm, phúng viếng, chia buồn và đưa linh cữu tổ nội chúng tôi là :

Cụ bà **NGUYỄN VĂN THU**

Nhủ danh : **Bùi thị Biện**

Hưởng thọ : 84 tuổi, đến nơi an nghỉ cuối cùng tại nghĩa trang Dalat.

Trong lúc tang gia bối rối, kính xin quí vị niệm tình ân thứ cho những điều sơ xuất

Cháu nội : NGHIÊM V MINH vợ và các con.

NGHIÊM-THỊ-VINH chồng và các con đồng bái tạ.

Rạp chiếu bóng

OLYMPIC và ĐẠI-NAM

—oOo—

Hai rạp đều có máy lạnh

*

Khởi chiếu từ ngày 24-11-59

Một phim xã hội rất sâu sắc, tế nhị do nhà đạo diễn nổi tiếng khắp hoàn cầu Anatole LITVAK trình bày

L'AUTRE HOMME

(Duyên mới khác tình xưa)

Với diễn viên :

Vivien LEIGH — Kenneth MORE

Cinemascope — Màu De Luxe

Một thiếu phụ buồn vì hai mối tình éo le đã phải quyên sinh đến hai lần mà không chết để rồi sống trơ trọi một mình

Những cảnh ngộ trớ trêu, những bài toán đố Ái tình cực kỳ nan giải, mà chỉ có tài nghệ tuyệt vời của cô đào trứ danh Vivien LEIGH mới diễn tả nổi.

NÓI TIẾNG PHÁP

PHỤ ĐỀ VIỆT NGỮ

Ban ngày : Thường trực

Buổi tối, xuất thường lệ

Tiếp theo C trang 1

mà bị .. xua như xua tà ! Ai đời mua « lâm » phát cát về... không có chỗ ngồi, rồi cứ bơ vơ giữa đám Hỏi ông lấy tiền thì ông đã « trách nhiệm vụ » lại cho mấy ông « trật tự ». Đụng phải mấy ông này thì mấy ông xua đuổi. Giờ về ra trình thì ông quát :

— Không biết ! Tôi chỉ biết giữ trật tự ! Đi ra ! Đi ra !

Phải, ông nào có nhiệm vụ thâu tiền thì cứ thâu. Ông nào có bổ phận « dẹp » người thì cứ dẹp « Ngồi đứng mặc bay, tiền thầy không trả ? »

Ức thay cho người mất tiền, lại còn bị mất... một trước con mắt người khách ! Xem thế, thì mấy anh phóng viên thể thao đã có dây đưa vào chỗ « xôi thịt đình đám » (tuy là đưa cặp cái thẻ, khỏi tốn tiền vé) cơ hồ nhốt vô lò hầm cũng chưa nên trách... trời !

THẦY GÒN

Tiếp theo A trang 1

Đúng hẹn C... lần tới. Nhưng chờ mãi cho tới hai tiếng đồng hồ mà không thấy nàng ra mở cửa như lời hẹn ước, chàng giận dỗi vớ ngay lấy một bộ đồ một cái « xu chiêng » và một quần lót của người yêu phơi trên sào, đem về nhà. Qua ngày sau C... bảo H... phải viết cho chàng một lá thư thật tình tứ thì chàng sẽ trả lại đồ. Cô H... phải vâng lời nhưng C... chỉ trả lại bộ đồ và cái « xu chiêng » còn cái quần lót chàng nói sẽ giữ lại làm kỷ niệm.

Cô H... đòi mãi, C... không trả nên thưa anh chàng về tội trộm.

Ra trước Tòa, C. thú nhận có lấy mấy món đồ vì giận người tình lỗi ước và đã trả. Còn chiếc quần lót chàng giữ lại chỉ là để làm kỷ niệm chứ không có ý gì khác.

Luật sư Nguyễn văn Lộc, bào chữa cho bị can nói : thân chủ mình không hề có ý trộm và xin Tòa tha bổng.

Tòa tuyên bố tha bổng Nguyễn văn C. vì y không có gian ý.

GIÁO - SƯ RỄ

Chuyên dạy GRAMMAIRE và PHÁP VĂN ĐỆ TỨ.

Mở **2** *và* **3.12.59** *tại 171 Đại lộ Chi Lăng Phú-Nhuận.*

Cáo thị đấu thầu công khai

(ÁP DỤNG THỂ THỨC KHẨN HẠN)

Về việc chuyên chở hàng hóa bằng sà-lan, tàu kéo cho Quân Đội Việt-Nam Cộng Hòa trong năm 1960.

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU

Ngày 05 tháng 12 năm 1959, hồi 08 giờ 30 tại Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh, Ngân Sách và Kế Toán Bộ Quốc Phòng (Nha Kế-Toán) số 63 đường Gia-Long Saigon.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : KÝ QUỸ :

Trị giá ước lượng : 5.000.000$00

Ký quỹ tạm : 125.000$00

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ :

— Nha Kế Toán số 63 đường Gia Long Saigon.

— Bộ Tổng Tham Mưu Phòng 4

— Bộ Chỉ Huy Thông Vận Binh

K.B.C. 3.021, ngày 23 tháng 11 năm 1959

Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán

GET YOUR COPY OF

HOA'S VIETNAMESE - ENGLISH DICTIONARY

A practical dictionary tailored to your needs.

Tiếp theo B trang 1

khi mà hai giới lý thuyết và thực hành không đi đôi với nhau ?

Khi nào có sự bất đồng ý kiến về một vấn đề nào đó, phương pháp quyết định dân chủ nhất (tuy chưa chắc là hay nhất) là phương pháp để đa số quyết định.

Nhưng đa số ở nước ta lại dường như không muốn gánh trách nhiệm quyết định vì lẽ rất đơn giản là họ không được biết, cũng như không muốn biết hai bên đang bàn đến chuyện gì. Họ không biết, vì câu chuyện có vẻ làm như không liên quan trực tiếp đến kế sinh nhai của họ, và họ không muốn biết, có lẽ vì các vị ấy nói một thứ ngôn ngữ chuyên môn lạ tai đối với họ.

Rất có thể là trong mười người công dân đã ý thức được vai trò của họ, thì đến sáu người không cần biết đến chi tiết về chứng khoán, về một thị trường chứng khoán. Mà người ta chỉ cần hỏi : chứng khoán, thị trường chứng khoán có lợi gì cho bản thân họ, cho tương lai con cháu họ, nghĩa là cho mọi người dân dã.

Trước một tình trạng như thế, báo chí hằng ngày tự lãnh trách nhiệm phổ biến những ý kiến của các bậc học giả, của các nhân vật hữu trách trong địa hạt doanh thương, trình bày lại vấn đề với lối nói hằng ngày của mọi người để ai nấy đều có thể theo dõi, để rồi quan tâm đến vấn đề. Công việc này giới chuyên môn coi thường và gán cho nó một tính cách hời hợt. Nhưng một tờ báo hằng ngày không thể gánh vác một trách nhiệm chuyên môn, và chúng tôi ở đây chỉ cố gắng giúp độc giả bắt được cái ý chính của vấn đề, và nếu có thể, bày tỏ được điều hơn lẽ thiệt tới mọi người trong dân dã.

(Còn tiếp)

Tiếp theo E trang 1

H... biết trước ngày giờ, địa điểm đón máy bay chở hàng về. Việc buôn bán như vậy đã trót lọt được 3 chuyến, kế chuyến thứ tư bị bắt ở Quảng Đức.

Ngày 23-11, sau khi bắt được bọn buôn lậu trong lúc máy bay vừa thả dù thuốc xuống, nha chức trách đã thẩm vấn ngay ba tên bị bắt mới lần ra manh mối và bố trí bắt xàm Ng. tại sân bay Tân sơn Nhất khi xàm này từ Nam Vang ung dung về vì chưa hay nội vụ đổ bể.

Tất cả các can phạm : xàm Ng., xàm Tr., Huê kiều H.. đều bị bắt đưa về Quảng Đức để nha hữu trách tiếp tục điều tra.

Tin mừng

Chúng tôi được tin đến ngày 3-12-59 cụ Nguyễn thị Nhung xuất nhập cảng Saigon, sẽ làm lễ thành hôn cho trưởng nam là cậu DIỆP VĂN HƯNG kết duyên cùng cô TỪ NGỌC DUNG thứ nữ ông bà Từ Ngọc Liên, thương gia Saigon.

Trong dịp vui mừng này, chúng tôi thành thực chung vui, cùng hai họ và chúc cô dâu chú rể được trăm năm hạnh phúc.

TRẦN VĂN KHANH

GIẢI TRÍ hôm nay

Kính mời quý vị thính giả đến : Phòng trà ca nhạc **HOÀI AN** số 8 đường Turc

Ban nhạc TRIỀU DƯƠNG với song ca, hợp ca, đơn ca, vào tối thứ bảy và chủ nhật từ 19g30 để 22 giờ.

HỒNG BÀNG
Rạng-Đông cũ — máy lạnh tối tân

CÀNH CÂY TREO CỔ

Gary Cooper — Maria Schell-Karl Malden — Ben Piazza

Một phim táo bạo, man dại, hoạt động vô cùng sôi nổi. Màu Technicolor Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH THANH
Tân đô cũ Thường trực suốt ngày

L'ÉTRANGERE DANS LA VILLE

(Bóng giai nhân trong thành phố) Greer Garson - Cameron Mitchell

Phim cao bồi hoạt động sôi nổi

Phim màu - Phụ đề chữ Việt

MODERNE
(Tân định) Thường trực suốt ngày

13 NĂM THÙ HẬN

Đại xuất phẩm thần thoại, kiếm thuật, quái dản có 1 không 2 của Nhật bản. Màu Eastmancolor lộng lẫy. Hình Daeiscope thật nổi Nói tiếng Nhật — Phụ đề chữ Việt

ĐẠI-NAM
Giấy thường trực ngưng bán 18h45

L'AUTRE HOMME

(Duyên mới khác tình xưa)

Kenneth More — Eric Portman

Cinémascope—Màu de luxe

Nói tiếng Pháp— Phụ đề chữ Việt.

MAJESTIC SAIGON
(Máy lạnh tối tân)

LE SALAIRE DE LA PEUR

— Yves Montand — Charles Vanel

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.

LÊ LỢI
LE TEMPS D'AIMER ET LE TEMPS DE MOURIR

John Gavin — Liselotte Pulver

Cinémascope — Technicolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH-ĐÔ
CANH CÂY TREO CỔ

Gary Cooper — Maria Schell Karl Malden — Ben Piazza.

Một phim táo bạo man dại, hoạt động vô cùng sôi nổi. Màu Technicolor.

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

CASINO DAKAO
CHANG NGỐC NUÔI CON

(3 Bébés sur les bras)

Jerry Lewis - Marilyn Maxwell

Tô màu - Hình Vistavision

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

Phòng trà

VĂN CẢNH
Luôn luôn đổi mới với những bản tơn ca, song ca thật trìu mến và quyến rũ của các cô Bạch Yến, Thanh Thúy, Thu Hương, Thùy Hương, Trúc Mai, Diệu Anh, ban Việt Ấn và cô Tuyết Mai.

VĨNH-LỢI
Máy lạnh — Thường trực

COMMANDO DANS LES MERS DU JAPON

với Ronald Reagan— Nancy Davis

Nói tiếng Pháp —Phụ đề chữ Việt

THANH-BÌNH
(Máy lạnh Thường trực suốt ngày)

LE GORILLE VOUS SALUE BIEN

(Khỉ đột xin chào hay là Gián điệp kỳ tài)

với Lino Ventura một "Cây Đấm" cừ khôi nhất đã làm lu mờ ngôi sao sáng Eddie Constantine.

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

OLYMPIC
(máy lạnh tối tân)

L'AUTRE HOMME

với

Vivien Leigh - Kenneth More

Cinémascope Màu de luxe

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Ngữ

Ban ngày thường trực.

Buổi tối thường lệ.

ASAM DAKAO
13 NĂM THÙ HẬN

Đại xuất phẩm thần thoại, kiếm thuật quái dản có một không hai của Nhật bản, Màu Eastmancolor lộng lẫy. Hình Daeiscope thật nổi Nói tiếng Nhật — Phụ đề chữ Việt.

NAM-VIỆT
CHANG NGỐC ĐI HỎI VỢ

(The Stooge)

Phim ca vũ nhạc với danh ca Dean Martin — Jerry Lewis

Phụ đề chữ Việt

CATHAY
Một siêu phẩm đặc sắc vì đặt gay cấn hồi hộp của hãng Phim Nhật.

Người đẹp dưới đáy biển

Hoàn toàn nói tiếng Việt Nam

Cấm khán gia dưới 18 tuổi

MAJESTIC CHOLON
NUIT DE TERREUR

(Đêm Hãi Hùng)

Jack Kelly —Hildy Karks

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

Những lớp **TOÁN-LÝ-HÓA** Đệ Nhị AB4 và AB5 khai giảng ngày 16 và 17-11 đều hết chỗ.

G.S. LƯƠNG-DUYÊN-TRINH mở thêm ngày 1.12.59 hai lớp **Đệ Nhị AB6** (học tối chẵn) và **AB7** (học tối lẻ)

Bổ túc giáo-khoa, Giảng đề tổng-hợp, Làm bài tập và tính nhẩm

Ghi tên trước tại Trường ĐÔNG-TÂY, 177 Hai Bà Trưng, Saigon

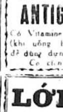

CẢM-SỐT NÓNG-LẠNH CÚM ĐAU NHỨC

ANTIGRIPPAUX

Có Vitamine B 1, chóng khỏe (khi uống hết thuốc, hộp thiếc để đựng tiền, thuốc điếu...

Có cả bán lẻ

CASINO-ĐA-KAO

Từ thứ ba 24 đến hết ngày thứ Hai 30-11-1959

Một phim ...ểu cười bể bụng — Một phim vui nhất chưa có phim nào sánh kịp. Trạng hề JERRY LEWIS lần này trong vai một kẻ si tình ... 3 đứa con nhỏ sơ sinh không phải là con của mình trở thành ... gương mẫu chọc quý ngài cười lộn lộn, cười quên thôi.

CHÀNG NGỐC NUÔI CON

(3 Bébés sur les bras)

với JERRY LEWIS, MARILYN MAXWELL, CONNIE STEVENS

Tô Màu — Hình Vistavision — Phụ đề Việt ngữ — Nói tiếng Pháp

Phim của hãng PARAMOUNT

Từ thứ Ba : LA BOHEMIENNE

LỚP TOÁN-LÝ-HÓA

Đệ Tứ và Luyện thi T.H.Đ.N.C.

Ngày **2-12-59**, khai giảng các lớp :

● **Toán Lý Hóa Đệ Tứ :** Dạy từ đầu Đệ Tứ, trong 4 tháng xong, kịp thi Khóa I năm nay, đủ bài học và bài tập.

● **Toán Lý Hóa luyện thi T.H.Đ.N.C.** : Tóm tắt bài học chuyên bài tập, hướng dẫn cách giải 500 đề toán thi đủ loại.

Phụ trách : Giáo sư HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

Ghi tên tại Trường **HƯNG-VIỆT**, 87 Cao Thắng Saigon

LỚP TỐI

thi Trung học kỳ nhì (ban Anh, ban Pháp)

(đủ môn, riêng **TOÁN LÝ HÓA** dạy từ đầu chương trình trung học, dành cho học sinh có bằng tiểu học)

KHAI TRƯỜNG : 7 giờ **tối 3.12.59** tại lớp **TIẾNG VANG**

417 Trần-quý-Cáp, gần ci-nê Việt Long

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU : 8 giờ 30 ngày 19-12-1959, tại trại Đào Duy Từ.

MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Công tác xây cất, sửa chữa doanh trại cho Quân Đội Việt Nam Cộng Hòa.

11 khế ước trị giá ước lượng . . . . . . 2.876.818$00

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH : Trong những ngày giờ làm việc :

— Nha H.N.K. số 63, đường Gia Long Saigon.

— Trại Đào Duy Từ, đường Nguyễn tri Phương nối dài Phú Thọ.

Saigon, ngày 19 tháng 11 năm 1959

CHỈ HUY TRƯỞNG TRẠI ĐÀO DUY TỪ

Đính chánh

Nơi và ngày giờ mở thầu :

TRÊN ẤN ĐỊNH : 8 giờ 30 ngày 19-12-1959

NAY XIN ĐỌC : 8 giờ 30 ngày 10-12-1959

Các khoản khác không thay đổi.

Saigòn, ngày 28 tháng 11 năm 1959

T.L. CHỈ HUY TRƯỞNG TRẠI ĐÀO DUY TỪ

Trường chuyên khoa ANH-NGỮ KHẢI-MINH

72 Nguyễn-đình-Chiểu Tân-Định Saigon.

I — VỠ LÒNG (30.11.59) đến 6e-5e-4e 3e-2e 8 lớp LOWER CERTIFICATE thi kỳ (6-60) và 4 lớp Proficiency (British. L. and I. literature, commerce science)

II — các lớp Phổ thông chuyên khoa ANH NGỮ từ lớp Đồng-Ấu (4 tuổi) đến Trung-học để thi các cấp bằng (Tú tài) vô Đại học Hoa Kỳ và Anh — **và vô trường Trung học HOA KỲ ở Saigon.**

Xe đưa rước, ăn trưa, nội trú (có máy lạnh)

Cáo thị đấu thầu công khai

V/V CUNG CẤP BÁO « ĐẠI HỌC QUÂN SỰ »

NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU

Ngày 28 tháng 11 năm 1959, hồi 8 giờ, tại Nha Tổng Giám Đốc Hành chánh, Ngân sách và Kế Toán Bộ Quốc Phòng

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG — KÝ QUỸ TẠM.

— Trị giá ước lượng : 200.000$00

— Ký quỹ tạm thời : 5.000$00

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ RIÊNG :

—Nha Kế Toán, 63 đường Gia-Long Saigon.

— Trường Đại Học Quân sự

— Bộ Tổng Tham Mưu Phòng 3

K.B.C 3021, ngày 5 tháng 11-1959

Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh, Ngân Sách và Kế Toán

QUÍ VỊ NHỚ ĐÓN XEM TỪ THỨ NĂM 26-11-59

MỘT SẢN PHẨM CỦA VARNER-BROS

KINH-ĐÔ • HỒNG-BÀNG • EDEN

(có máy lạnh) (Rạng-Đông cũ có máy lạnh) (có máy lạnh)

CÀNH CÂY TREO CỔ

(La Colline des Potences)

PHIM MÀU — NÓI TIẾNG PHÁP — PHỤ ĐỀ CHỮ VIỆT

Với tay súng cự phách GARY COOPER và cô đào lừng danh MARIA SCHELL thủ vai chánh. Quí vị sẽ được thưởng thức tài nghệ phi thường của Gary Cooper và Maria Schell. Một phim phá kỷ lục về số người đi xem trên nhiều nước.

Một phim mà Gary COOPER và Maria SCHELL đoạt giải thưởng về diễn xuất năm 1959.

TRƯỜNG **VÕ-TÁNH** *345A Võ-Tánh SAIGON*

THÔNG CÁO :

CHIỀU, TỐI NGÀY **24-11-59** MỞ THÊM

● **Đệ Tứ luyện thi, Đệ Nhị luyện thi**

● **Việt-Anh-Pháp, Toán-Lý-Hóa đệ Lục.**

Ngày **30-11-59** chính thức khai giảng 1 lớp tối

● **Luyện thi Trung học đệ I cấp khóa II 1960**

Ôn kỹ đề Ngữ, sách giáo khoa phát đầy đủ.

Ghi tên trước để có chỗ, giáo sư danh tiếng.

Tr. **HOÀN-VŨ** 549 *Phan-thanh-Giản*

CHIỀU TỐI **1** và **2** tháng **12** mở thêm

LUYỆN THI TRUNG HỌC 200đ

Đệ **TỨ** học lại đủ môn 200$

LUYỆN THI ĐỆ THẤT 100đ

TỐI mở thêm THẤT - LỤC.

KỂ TỪ THỨ TƯ 25-11-59

TINH HOA ĐIỆN ẢNH HÂN HẠNH TRÌNH BÀY TẠI RẠP

KHẢI-HOÀN • CATHAY

(có máy lạnh) **(Saigon)**

Người đẹp dưới đáy biển

(PHIM NHỰT NÓI TIẾNG VIỆT NAM)

quý vị vẫn từng khen ngợi

MARILYN MONROE của màn ảnh Hollywood

SOPHIA LOREN của màn ảnh Ý-Đại-Lợi

BRIGITTE BARDOT của màn ảnh Pháp

có những thân hình tuyệt mỹ và gợi cảm.

Xem phim «Người đẹp dưới đáy biển», quý vị còn tấm tắc khen nhiều hơn về thân hình của cô MISHYO CHOCHI với một vẻ đẹp đặc biệt Á Đông.

CẤM KHÁN GIA DƯỚI 18 TUỔI

Cáo thị đấu thầu công khai

v/v cung cấp báo «CHỈ ĐẠO»

NGÀY, GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU

Ngày 28 tháng 11 năm 1959, hồi 10 giờ tại Nha Tổng Giám đốc Hành Chánh, Ngân Sách và Kế Toán Bộ Quốc Phòng

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG — KÝ QUỸ TẠM :

— Trị giá ước lượng : 600.000$

— Ký quỹ tạm thời : 15.000$

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ RIÊNG :

— Nha Kế Toán, 63 đường Gia Long Saigon

— Phòng Thương Vụ Tổ Cộng Bộ Quốc Phòng

— Bộ Tổng Tham Mưu/ Phòng 4

— Các Sở Hành Chánh/Tài chánh số 1 và số 6.

K.B.C 3.021, ngày 5 tháng 11 năm 1959

NHA TỔNG GIÁM ĐỐC HÀNH CHÁNH NGÂN SÁCH VÀ KẾ TOÁN

PHÁP-VĂN PHAN-XUÂN-THẢO

Mở thêm **1 lớp Nhị, 1 lớp IV, chiều**

KHAI GIẢNG (Nhị ngày 2-12-59 (Tứ ngày 3-12-59

Mỗi tuần 4 giờ. Học phí (Nhị 120$ (Tứ 100$

Ghi tên tại Tr. ĐÔNG-TÂY *177 Hai Bà Trưng, Saigon.*

50%

1 - 12 - 59

Nhân dịp mở thêm các lớp mới, giảm 50% học phí trọn khóa cho các lớp

1) TOÁN LÝ HÓA (— Luyện thi THĐIC
PHÁP (hay ANH) (— Ngũ ; Tứ (khóa II) (— Tam -1- Nhị.
2) VIỆT-PHÁP VIỆT-ANH
3) LUYỆN THI ĐỆ THẤT 1960.

Do ban G.s Cử nhân Cũng và Tư Đ. thành phụ trách. Ghi tên và giữ chỗ trước tại

Lớp THỦ KHOA HUÂN *34 Thủ khoa -Huân*

CHÚ Ý Bài in phát trước

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU ; 8 giờ 30 ngày 14 tháng 12 năm 1959 tại Trại Đào duy Từ.

MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Xây cất, lắp hệ thống điện sửa chữa và cung cấp đồ điện cho các doanh trại Q.Đ.V.N.C.H. 3 khế ước trị giá ước lượng : 537.000$00

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Trong những ngày giờ làm việc tại :

— Nha H.N.K số 63 đường Gia Long Saigon

—Trại ĐÀO DUY TỪ, đường Nguyễn tri Phương nối dài Phú Thọ.

Saigon, ngày 13 tháng 11 năm 1.959

CHỈ HUY TRƯỞNG TRẠI ĐÀO-DUY-TỪ

Đính chính

Nơi và ngày giờ mở thầu :

TRÊN ẤN ĐỊNH : 8 giờ 30 ngày 14-12-1959

NAY XIN ĐỌC : 8 giờ 30 ngày 7-12-1959

Tại Trại Đào duy Từ Phú Thọ Các khoản khác không thay đổi

SÀIGÒN, ngày 26 tháng 11 năm 1959

T.L. CHỈ HUY TRƯỞNG TRẠI ĐÀO DUY TỪ

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn

Giám đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt—Quản lý : Nguyễn như Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

TẠI RẠP CHỚP BÓNG

KINH - THÀNH

(TÂN ĐÔ CŨ — TÂN ĐỊNH)

Hoàn toàn đổi mới

Thường trực suốt ngày

Thứ Ba, Thứ Tư, Thứ Năm, Thứ Sáu, Thứ Bảy, Chủ Nhật và ngày lễ từ 8 giờ sáng.

Khởi chiếu từ thứ sáu 27-11-1959

KẺ YÊU TỰ DO (ODONGO)

Với các tài tử lừng danh : Rhonda Fleming—Mac Donald Carey. Một đại xuất phẩm đương rừng vô cùng hoạt động trong một thế giới lạ kỳ của các loài dã thú. — Những cuộc săn đuổi tán loạn các loài mãnh thú giữa rừng già Phi Châu, đầy hiểm nguy. — Những mũi vũ vụt nhọn và sợi nổi với âm nhạc lạ kỳ của dân miền rừng núi. — Những trận so tài khiếp đảm, những mưu mô sâu độc... sẽ lần lượt diễn ra trước mắt Quí vị trong một bầu không khí hồi hộp từ đầu tới cuối... Một cốt chuyện rất lạ.

Hình Cinémascope — Màu Technicolor — Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt.

TẠI RẠP CHỚP BÓNG

MODERNE

« TÂN-ĐỊNH »

Thường trực suốt ngày

Thứ ba, Thứ tư, Thứ năm, Thứ sáu, Thứ bảy, Chủ Nhật, ngày lễ từ 8 giờ sáng

Đồng bào vùng Tân Định, Đa Kao, Phú Nhuận, Gia Định, Trương minh Giảng chú ý : Chỉ còn chiếu một lần chót tại Thủ đô, rồi 3 năm sau mới chiếu lại : **Từ thứ năm 26.11.59**

13 NĂM THÙ HẬN

Một đại xuất phẩm thần thoại kiếm thuật vô cùng quái dản có một không hai của Nhật bản. Một cuốn phim võ hiệp cực kỳ gay cấn, sôi nổi của màn ảnh Nhật, trong đó hai môn phái kiếm thuật suốt 13 Năm Thù Hận đã không ngại ngùng đưa ra những đường kiếm khốc liệt, bí truyền nhất để quyết dành phần thắng lợi. 13 Năm Thù Hận là những trận so kiếm long trời lở đất giữa một trang thiếu niên kiếm khách với một đảng phái lợi hại... Tất cả những kiếm pháp siêu đẳng nhất đều được dùng đến để hạ một địch thủ có phép tàng hình. Ly kỳ, bí mật, sôi nổi khiến quí vị phải hồi hộp say mê từ màn đầu tới màn chót. Bỏ qua rất uổng. Màu Eastmancolor lộng lẫy. Màn ảnh Daeiscope thật nổi. Nói tiếng Nhật — Phụ đề chữ Việt.